

کهسایهتی ئه‌ندیشهیی (له خهوما)

له‌نیوان فهنتازیا و واقیعدا

خهوما) به‌گشتی و کهسایهتی جه‌میل صائیب (له خهوما) دا به‌تایبه‌تی.

له راس‌تیدا (له خهوما) چیرۆکیکه، ته‌واونه‌کراوه، پره له قین و رق و تۆله‌سه‌ندنه‌وه له حوکمرانی و ده‌سه‌لاتداریتی شیخ مه‌حمود. له‌لایه‌کی دیکه‌وه، وتراوه چیرۆکه‌که ته‌نها خه‌یالیکه و چیرۆکنوس له خه‌یال‌دانیدا چنیویه‌تیه‌وه و خه‌ویکی قولی بوه و هیچی تر. له‌م نیوه‌نده‌دا شروقه‌ی هه‌ردو بیروکه‌که ده‌کری و له چوارچۆیه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه‌دا شیکاری و لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌که‌ین و ده‌یخه‌ینه به‌ر روشنایی.

کیله وشه‌کان: کهسایه‌تی ئه‌ندیشه‌یی، له خه‌وما، جه‌میل صائیب، چیرۆک، ده‌سه‌لاتداریتی شیخ مه‌حمود.

سنور قادر فه‌ره‌ج¹ - عه‌بدولقادر حه‌مه‌ئه‌مین محه‌مه‌د²
¹⁺² به‌شی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

پوخته:

کهسایه‌تی ئه‌ندیشه‌یی (له خه‌وما) له‌نیوان فهنتازیا و واقیعدا، توێژینه‌وه‌که هه‌ول و هه‌نگاوی جدی و ئاوێردانه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌تره له‌مه‌ر چیرۆکی (له

Article Info:

DOI: [10.26750/Vol\(9\).No\(4\).Paper32](https://doi.org/10.26750/Vol(9).No(4).Paper32)

Received: 26- July-2022

Accepted: 21-August-2022

Published: 29-September-2022

Corresponding Author's E-mail:

snur.faraj@univsul.edu.iq

Abdulqader.mohammed@univsul.edu.iq

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2022 Journal of University of Raparin.

پیشه‌کی:

خه‌ونبیین وهک دیویکی لاشعوری مروّف، له‌ده‌ره‌وه‌ی ویست و ده‌سه‌لاتی خویدا، زورجار بو نوسه‌ران و شاعیران، دروازه و روانگه‌ی گوزارشتکردن بوه، به‌لام به‌پشتبسته‌ستن به‌خه‌یال و فه‌نتازیا، چونکه و نه‌گه‌ر خه‌یال و فه‌نتازیا نه‌بیت مه‌حاله نوسه‌ر بتوانیت دونیایه‌کی پر له‌خه‌ونبیین بو خو‌ی بخولقی‌تیت، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سوونگه و دیدی (نیچه) دا ده‌رده‌که‌ویت، کاتیک پییوایه: گه‌ر خه‌ونبیین نه‌بوایه، هیچ هوکاریکی تر نه‌ده‌بوه هو‌ی دابه‌شکردنی دنیا به‌سه‌ر دو دونیادا و پاشان له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، خه‌یال و فه‌نتازیا، یاخود ئه‌ندیسه به‌ره‌مه‌هین و شتی تاییه‌ت به‌خویان به‌ره‌مدین، له‌و کاته‌ی که‌وا یاساکانی زور به‌هین له‌گه‌شه‌کردن و به‌ره‌مه‌هیناندا، به‌زاندنی ئه‌م یاسایانه‌یه، که‌ مروّف به‌ خه‌یال به‌ره‌و جیهانیکی تر ده‌روا و مه‌به‌سته‌کانی تیدا بذیات‌ده‌تیت. بویه ئه‌وکاته‌ی، که‌ مروّف ده‌که‌ویتته خه‌یال‌کردنه‌وه له‌و دونیایه‌ دابه‌بریت و به‌ره‌و دونیایه‌کی تر ده‌روات، له‌و دونیایه‌ش به‌ ئاره‌زوه‌کانی ده‌گات و نه‌خشه‌ بو ژیان ده‌کیشیت و هه‌ست به‌وه ناکات ئیستا له‌کویی و له‌کوی و هه‌ستاه، کاتیک به‌هوش خو‌ی هاته‌وه، ئیتر خه‌یال‌که‌ش ده‌چریت. که‌واته مروّف له‌ بونی خو‌ی هه‌ز به‌ خه‌یال‌کردن ده‌کات. (گه‌رمیانی، ۱۹۹۶، ۵۲). له‌ چیرۆکی (له‌ خه‌وما) شدا، وه‌کو ئازمه‌مان پیدایا، جه‌میل صائب دژ به‌ ده‌سه‌لاتی حومکرانیه‌تی شیخ مه‌حمود، ئه‌م چیرۆکه‌ی نوسیه‌وه و به‌شیک له‌ لیکۆله‌ره‌وانیش پییانوایه، چیرۆکه‌که‌ واقیعی نییه و تهنه‌ا خه‌ونیکه‌ گێره‌وه‌هه‌ بینویه‌تی.

تویژینه‌وه‌که‌ له‌ پیسه‌کی و دو به‌شی سه‌ره‌کی له‌گه‌ل ئه‌نجام و لیستی سه‌رچاوه‌کان و کورته‌ی باسه‌که‌ به‌زمانی عه‌ره‌بی و ئینگلیزی پیکدیت. له‌ته‌وه‌ری یه‌که‌می به‌شی یه‌که‌مدا، باسما‌ن له‌خویندنه‌وه‌یه‌کی هاوته‌ریبانه‌ بو چیرۆکی له‌خه‌وما کردوه و له‌ته‌وه‌ری دوهمی به‌شی دوهمیشدا، ناساندنمان بو جه‌میل صائب کردوه و ژیاننامه‌ی خودیمان له‌ چیرۆکه‌که‌دا خستوته‌ به‌رباس.

له‌ته‌وه‌ری یه‌که‌می به‌شی دوهمدا، په‌هه‌ندی ده‌رونی و ئه‌ندیسه‌یه‌ی چیرۆکی (له‌ خه‌وما) مان دیاریکردوه. له‌ته‌وه‌ری دوهمی به‌شی دوهمیشدا، له‌باره‌ی (که‌تواراواقیع)ی چیرۆکه‌که‌ داوین و له‌کوتا ته‌وه‌ریشدا چۆنیتی په‌نگدانه‌وه‌ی حومکرانیه‌تی ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمود و کاریگه‌ریمان له‌سه‌ر ده‌رونی گێره‌وه‌هه‌ دیاریکردوه.

سنوری تویژینه‌وه‌که: سنوری ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، به‌دیاریکراوی له‌چوارچووه‌ی چیرۆکی (له‌ خه‌وما)ی چیرۆکنوس جه‌میل صائب-دایه و هه‌ولیکه‌ بو شروقه‌کردنی ئه‌م چیرۆکه‌ و قسه‌کردنه‌ له‌سه‌ر حومکرانیه‌تی سه‌رده‌می شیخ مه‌حمود.

گرنگی تویژینه‌وه‌که: گرنگی ئه‌م تویژینه‌وه‌یه له‌وه‌دایه، که‌ هه‌ولیکه‌ بو گه‌یشتن به‌و ئه‌نجامه‌ی، که‌ ئایا بونیاتی چیرۆکی (له‌ خه‌وما)ی جه‌میل صائب له‌سه‌ر بنه‌مای واقیع دامه‌زراوه یاخود چیرۆکیکه‌ له‌ خه‌یال‌دانی چیرۆکنوسه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه و هیچ په‌یوه‌ندی به‌ واقیعی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌ نییه.

میتۆدی توێژینهوهکه: میتۆدی ئەم توێژینهوهیه، میتۆدی (وهسفی - شیکارییه) له بهشی یهکههدا، بهشیوهی تیۆری باس لهتهوهره جیاوازهکانی بهشی یهکههه کراوه و لهبهشی دوهمیشدا، بهشیوهیهکی پراکتیکی، بهوهگرنتی نمونهی وهگرایی چیرۆکهکه، وهسفی چیرۆکهکه کراوه.

بهشی یهکههه: خویندنهوهی هاوتهریب و ژياننامهی خودی چیرۆکنوس له چیرۆکهکهدا تهوهری یهکههه: چیرۆکی (له خهوما) و خویندنهوهیهکی هاوتهریبانه

ئهگهر پهيوهندی نیوان دهقهکان بکهینه پيوهریک بۆ دیاریکردنی جوهرهکانی دهق، ئهوا دهتوانین سوود له (Paratexte) دهقی هاوتهریب وهبرگرین، که پۆلینیکی تری (جیرار جینیت)هو پراکتیزهی بکهین لهشیکردنهوهی چیرۆکی (لهخهوما)ی جهمیل صائب، لهبهشی یهکههدا، لهژیر ناوینیشانی (خوا بهخیری بگێڕێ)به مهبهستی بهیهکداچونی دهقهکان و ئاويزانبونيان، که ریحۆشکهره بۆ ئهوهی تهئویلاتی بۆ بکریت، بهگۆیرهی ((Paratexte) دهقی هاوتهریب، که:

بریتیه له (Paratexte) دهقی هاوتهریب، که دهقه هاوتهریبهکان پیکدیت لهناوینیشانی سههرهکی و لاوهکی و دهروازه پێشهکی و پێشکهشکردن و وشهکانی سههر بهرگ و ههندی شتی تر. ئەمانه کۆمهله دهروازهیهکن، دهتوانریت لهپێگه یانهوه بجیته ناو جیهانی دهقهکهوه، ئەمانه بۆچونیکی بهرایی دهربارهی دهقهکه بهخوینهر دهدهن، پێشهوهی دهست بهموغامههههی خویندنهوه بکات، (ئهلهوهی: ۲۰۱۲، ۳۱) ههمو ئەمانه پێیاندهوتریت (Paratexte) بهقوناغی پیش بهرهمهینانی دهق دادهنریت، یاخود دهروهی دهق، که راستهوخو کاریگهریان لهسههر خوینهر ههیهو بریار لهسههر ئهوه دهدهن بهرهو ناوهوهی دهقی چیرۆک ههنگاوبنن. بهواتایهکی دیکه، دهقه هاوتهریبهکان خۆیان لهناوینیشانی سههرهکی و لاوهکی و دهروازه و پێشهکی و چۆنیتی پێشکهشکردن و وشه و دهبرپینه دیارهکانی سههر بهرگ دهبیننهوه و دهبن بهفاکتهری سههرنجراکیشانی خوینهر، بۆ خویندنهوه و چونه ناو ناوهروکی دهق و تیگهیشتن لهبابهت و بیرۆکهی دهقهکه.

واته دهقی هاوتهریب ئههرکی جیاوازیان ههیه و ههلهدستن بهئاراستهکردنی خوینهری دهق، وهک چه مکیکی زانستی لهمیانهی پرسپاری ساده و جوړاوجۆر پهيوهست دهکریت بهچۆنیهتی و سهلماندنی بونی دهق، وهک کهی بلاوکراوتهوه، لهلایه کیهوه؟ بهچه مهبهستی، ههمو ئەم رهگهزانه لهپیداویستییهکانی دهق (هاوتهریبی دهق) یارمهتیدهرن لهدیاریکردنی ناواخی دهق واته چۆن پێویسته بخویندریتتهوه، یان نهخیر، (الان: ۲۰۱۱، ۱۴۳).

ههروهها دهلالهتی زاراوهی پیداویستییهکانی دهق (المناص) لای جیرارجینیت، جوړیکه لهبالابونی دهقی شیعریهت بهگشتی و مهودایهکی زۆری پیکهیناوه لهکاری ئهدهبیدا، چونکه (لهواقیعدا هیچ دهقیک نا ناسریتتهوه، ئهگهر لهپێگهی پیداویستییهکانی دهقهوه نهبیت، چونکه ههردهقیک یان نوسراویک لهنیشانهکانی دامالرا، کاردهکاته سههر مانا و دهلالهتهکهی، وهک:

ناوی نوسهر

ناونیشان

ناونیشانی لاوهکی

پیشکه شکردن

پیشهکی

بهو شیوهیه (پرسیارکردن له ناو ناوچانهی دهرهوهی دهق و سوورانهوه له خولگهی دهقدا، توانی زاراوهی پیداوایستییهکانی دهق (مناص - Paratextuality) دابنیت. واته ئهوه دهقه تهریبه به دهقه ئهسلاییهکهی و پیداوایستییهکانی دهقیش دهقه، بهلام دهقیکه تهریبهی دهقه ئهسلاییهکهی و نانسریتهوه، بهوهوه نه بیت یان له ریگهی ئهوهوه نه بیت، بهوش قاجی بۆ دهق دروستکردوه. تا پپی بچیت بۆلای جه ماوه و خوینه رهکانی بهمه بهستی گفوتوگو و کارلیککردن له گه لیاندا (عزیز: ۲۰۱۴، ۴۳).

له ناونیشانی ناوهوه (Intertitres) دا جینیت ده ستندیشانی چوار لایه نی گرنگی کردوه، وهک ناونیشانی ناوهوه، ناونیشانی یاوه، یان هاوریی دهقه کهن، به تاییهت له ناو دهقه که دا، وهکو ناونیشانهکانی پۆل و بهش و پار و برگه ی چیرۆکهکان و رومان و دیوانه شیعرییهکان... هتد، که وهکو ناونیشانی ئهسلای ته نیا روه و جه ماوه ره به گشتی، بهلام هه رچی ناونیشانی ناوهوهیه که متر خویندرارهوه، به پپی ئاگاداری به راستی جه ماوه بۆ دهقه که/ کتیه که دیاریده کریت (عزیز: ۲۰۱۴، ۹۲)، بهمه بهستی رونه کردنه وه و تیگه یشتن له پرۆسهی دهقناویزان له دهقی چیرۆکی (له خهوما) ی جه میل صائیب، ئاماژهکان له بهرگه وه دهستپیده کات و دهلاله تهکان والا ده بیت بۆ تیگه یشتن و رونه کردنه وه:

بهشی سه ره وهی بهرگ: ناوی چیرۆکنوس

بهشی ناوه راست: ناوی چیرۆک

بهشی خواره وه: پیشکه شکردن و لیکولینه وه

لای راستی بهرگ که که متر له نیوهی گرتوه و پیکهاته وه، له:

تابلویهک که له چه ند وینه یه کی ته ماوی مروقی پشت و به ژن چه ماوه به قهواره ی جیاواز به تهنیشت قهفه زی ئاسن و داره وه.

به گشتی هه مو ئه مانه له گه ل ناواخی ناونیشان و پیداوایستییهکانی دهق، یه کده گرنه وه و پاشخانیک ده دهنه خوینه رو دهلاله تی جور به جوری ناوه وهی چیرۆک ده به خشن، هه مو پیکهاتهکانی بهرگ له ناونیشان و ناونیشانی لاوهکی و پیشهکی و پاشکو و پهراویز و ناونیشانی بهش و برگهکانی دهقی چیرۆک، په یوه ندیان له گه ل بونیاتی قولی ناوه وه دا هه یه، که پیمانده وتریت (Paratexte)، پیداوایستییهکانی دهق به قوناغهکانی پیش به ره مهینانی دهق، کاریگه ری راسته و خویان له سه ره وهرگر یان خوینه ره هه یه و به گویره ی هه لچونهکانی خوینه ره بریار له سه ره ئه وه ده دات به ره و ناوه وهی دهق کوچ بکات، ناونیشانی دهقی چیرۆک (له خهوما) که له بهشی ناوه راستی بهرگ نوسراوه و ناوی چیرۆکنوس له بهشی سه ره وهی بهرگ و بهشی خواره وه شی پیشکه شکردن و لیکولینه وه گرنگترینیان تابلوی بهرگه که وتوته لای راستی بهرگه وه و نه خشینراوه، به چه ند

وینه‌یه‌کی ته‌ماوی چه‌ند مروّقیک و چه‌ند قه‌فه‌زیک به‌ده‌وریاندا نه‌خش‌کراوه، هه‌مویان پیکه‌وه له‌گه‌ل ناوی چیرۆکنوس دیدیک به‌گویی خوینه‌ردا ده‌ده‌ن.

چونکه هه‌مو پیداو‌یستییه‌کانی ده‌ق (المناص) و ناو‌نیشانی ناوه‌وه‌ی به‌شی له‌روی ده‌لاله‌تی گشتییه‌وه، ده‌قی به‌ره‌مهاتو له‌مه‌غزای گشتیدا له‌گه‌ل مروّقه ته‌ماوی و چه‌ماوه‌کانی سه‌ر به‌رگ یه‌کده‌گریته‌وه. به‌میکانیزی هه‌لمژین به‌یاسا‌کانی ده‌ق‌ئاویزان، واته یاسای هه‌لمژین ده‌قی ئاماده، ده‌قی نا‌ئاماده سه‌ر ناکات و به‌لکو ره‌خنه‌شی لینا‌گریته. به‌میکانیزی کشان و فراوانبون و به‌گویره‌ی پیداو‌یستییه میژوییه‌کان دایده‌پێژیته‌وه، که ئه‌وکات به‌رده‌ست نه‌بون. به‌شی یه‌که‌می چیرۆکی (له‌خه‌وما) که به (خوایه به‌خیری بگیڕی) ده‌ستپێده‌کات، ده‌ربری زۆریک له‌ده‌قه‌کانه‌و ئامازه‌یه‌که که چیرۆکنوس نایه‌و‌یت بدو‌یت، به‌لکو ناراسته‌وخۆ جو‌ریک له‌دید و بو‌چون ده‌ره‌خسینیت، له‌گه‌ل وینه‌ی مروّقه ته‌ماوییه‌کانی به‌رگ یه‌کده‌گریته‌وه که له‌سه‌ره‌تاوه پیمانده‌لیته:

"بی پول و پاره و ده‌ست سپی و بی مایه، زۆر ئه‌حوالیکی ناخۆش و خراپم هه‌یه... (صائیب، ۱۹۷۵، ۲۹)"

چیرۆکنوس ده‌ق‌ئاویزانی له‌گه‌ل مۆرکی بی پول و پاره‌دا کردوه له‌دو بو‌اردا پرۆسه‌ی ده‌ق‌ئاویزانی خستۆته‌رو یان ئاویزانی ده‌قه‌که‌ی خۆی را‌گه‌یانده‌وه.

یه‌که‌م...

مۆرکی مه‌ینه‌تی نوسه‌ر و شاعیران و ئه‌ده‌بدوستان را‌ده‌گه‌یه‌نیت، که ئه‌ویش مۆرکی بی پول و پاره‌و شوناسی نوسه‌رانه، واته هه‌مو وشه‌و رسته‌و وینه‌کان له‌ده‌ربهرینه‌که‌دا ده‌وله‌مه‌ندکردنی ئه‌و شوناسه‌یه، که هه‌میشه وه‌کو ته‌وه‌ریکی سه‌ره‌کی به‌کاربراو، بیئه‌وه‌ی توانای چاره‌سه‌ریان هه‌بیت و، هه‌چ پێش‌نیازیکی نه‌کراوه له‌لایه‌ن قه‌واره‌ی سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌و بگره‌ تا‌کو ئیستاش ئه‌و جو‌ره شوناسه‌ی شاعیران و نوسه‌ران، به‌رده‌وامه.

دوهم..

چیرۆکنوس خۆی له‌ ئاسته‌ بالا‌کانی شاعیران و نوسه‌راندا یه‌ گوزارشت و ده‌ربهرینه‌کانی (له‌ خه‌وما) ده‌ربری ئه‌و حاله‌ته‌ن، ئه‌ویش هاوشیوه‌ی نوسه‌ران و شاعیران (بی پول و پاره‌یه) هه‌مان شوناس چاوه‌رپێه‌تی، (خوایه به‌خیری بگیڕی). بویه خوینه‌ر هه‌ست به‌که‌ش و هه‌وای سه‌ره‌چاوه‌ ده‌کات، به‌لام ده‌قی پیکه‌ینه‌ر ده‌لاله‌تی به‌رودان و به‌گشت بو‌اره‌کان ده‌کات، بو‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ بنیاتی ده‌قه‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر ده‌قی سه‌ره‌چاوه‌ داناوه. لێزه‌دا (خوا به‌خیری بگیڕیت) ده‌ق‌ئاویزانکردنی په‌ندی‌که نیشانه و ده‌لاله‌تی ترس و مه‌ترسییه له‌سه‌ر شتیکی و میکانیزی ده‌ق‌ئاویزانکردنه‌که‌ش کشاندن و فروانکردنه. چونکه له‌و روانگه‌یه‌وه چیرۆکنوس هه‌ولی پونکردنه‌وه‌ی ئه‌و ترسه‌ی داوه به‌چیرۆکه‌که و خوینه‌ر.

تهوهری دوهم: جهمیل صائب له کورتهیه کدا.

ژباننامه‌ی خودیی له چیرۆکه کدا

جهمیل کورپی مه‌لا ئەحمەدی مه‌لا قادری قەرەداغە. لەدایکبوی (١٦) ی ئابی (١٨٨٧)ه، چیرۆکنوسی ناسراوی کورده له‌بنه‌مائه‌یه‌کی ناسراوی ناوچه‌که له‌دایکبوه. سه‌ره‌تا خویندنی ئایینی له‌خویندنگه‌ی مه‌لا ئامینه له‌شاری هه‌له‌بجه خویندوه، پێشه‌نگی چیرۆکنوسانی کورده، چیرۆکی (له‌خه‌وما) ی له‌سالی (١٩٢٥) نوسیه‌وه. له‌سه‌رده‌می شیخی نه‌مردا، ره‌خنه‌ی زۆری له‌بارودۆخه‌که هه‌بوه.

سالی (١٩٢٤) بوه به‌سه‌رنوسه‌ری رۆژنامه‌ی (پێشکه‌وتن) له‌سائه‌کانی بیستدا رۆلێکی گرنگی له‌بواری رۆژنامه‌گه‌ریدا هه‌بوه. به‌رپۆه‌به‌ری خه‌زینه‌ی سلیمانی بوه. له‌سالی (١٩٤٩) خانه‌نشین کراوه، پاشان بوه به‌سه‌رنوسه‌ری رۆژنامه‌ی (ژین)، که له‌پێشدا (پیره‌می‌رد) ی خالی ده‌ریده‌کرد. له‌ (١٣) ی تشرینی یه‌که‌می (١٩٥١) دا له‌نه‌خۆش‌خانه له‌به‌غداد کۆچی دواکردوه و له‌گردي مامه‌یاره له‌ته‌نیشته‌ گۆری پیره‌می‌رد، به‌خاکسپێردراوه. (<https://ckb.m.wikipedia.org/wiki>)

به‌حوکمی ئه‌وه‌ی باوکی ده‌بیته‌ قازی (قه‌لادزی) ئه‌میش له‌گه‌لیدا چوه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌یچ جووره‌ حوجره‌ و قوتابخانه‌یه‌ک له‌وێ نه‌بو، سال و نیویک دانیشته‌ تا گه‌رانه‌وه‌ سلیمانی. ئه‌و ده‌مه له‌مزگه‌وته‌که‌ی هه‌مزاغای باپیری پیره‌می‌رد، ده‌ستیکردوه به‌خویندن. به‌لام له‌و کاته‌دا دوچاری ئه‌و نه‌خۆشیه‌یه‌کی قورس ده‌بیت و گورزێکی توند به‌ر ئه‌و کارانه‌ ده‌که‌ویت.

نازناوی جه‌میل صائب (کاکینه‌یه)، له‌زاری پیره‌می‌ردی خالییه‌وه‌ وه‌کو ئاماژه‌مان پێدا، له‌ رۆژمانه‌کانی (پێشکه‌وتن، ژین، ژیانه‌وه) کاریکردوه و ده‌ستیکی بالایی له‌و بواره‌دا جیه‌یشته‌وه. (بابان، ١٩٧٥، ٦). تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌و خاله‌شی، که صائب له‌دنیای رۆژنامه‌گه‌رییه‌وه‌ هاتۆته‌ ناو دنیای چیرۆکنوسینه‌وه. که هه‌ردو ژانری چیرۆک و رۆژنامه، په‌یوه‌ندی و نزیکایه‌تی باشیان له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌یه.

به‌شی دوهم: ره‌هه‌ندی ده‌رونی و واقیعی له‌خه‌وما له‌دیدیی گێره‌روه‌دا

تهوه‌ری یه‌که‌م: ره‌هه‌ندی ده‌رونی و ئه‌ندیشه‌یی (له‌خه‌وما)

ئه‌ندیشه‌ یاخود هزر، هه‌ندیکاریش (بیری) ی پێده‌وتریت، له‌فه‌ره‌نگه‌کان و وشه‌نامه‌کاندا وه‌ها ناوئراوه، که هه‌ولی می‌شکه‌ بو پێگه‌یشتن و تیگه‌یشتن و پرۆسه‌یه‌که له‌زه‌یندا که رێگه‌ ئه‌ودا مرۆف ده‌وربه‌ری لیکبده‌وه‌و به‌پیی ئاره‌زو و ئامانج و پلانه‌کانی خۆی له‌گه‌ل بارودۆخدا پیکه‌یه‌یت. به‌کۆی گشته‌ی پێیانوايه ته‌نیا تاقه‌ چالاکییه‌ک نییه له‌زه‌یندا، به‌لکو له‌ژماره‌یه‌ک پیکه‌یه‌ (component) دروستبوه‌و هه‌ر جارێک، که مرۆف ده‌که‌ویت ئه‌ندیشه‌و بیره‌وه، یه‌ک یان چه‌ند دانه له‌م پیکه‌یه‌نه‌ چالاک ده‌ینه‌وه. به‌تایبه‌ت هه‌مو کۆکن، که گرنگترینی ئه‌و پیکه‌یه‌نه‌ چاره‌سه‌ری پرسه‌ و پاشان بیرکردنه‌وه ئه‌وکاته‌ خۆی ده‌رده‌خات، که مرۆف خۆی له‌گه‌ل پرسێک یان کێشه‌یه‌کدا رۆبه‌رو ده‌بینیته‌وه، که ده‌بی وه‌لامی بداته‌وه یان چاره‌ی بو بدۆزیته‌وه. یاخود

Glossary of Psychology Terms and Definitions) گرتییه که له ژیندا په یادابوه و ده بی بیکاته وه. (Psychologenie.com- 24- April- 2014

له روانگه ی دهر ونیشه وه، په هه نده دهر ونییه کانی که سیتی له ناو چیرۆکدا رابردویه کی کونی له په وتی میژوی مه عریفه تا هیه و جیگه و پانتایی له و باره وه گرتوه و قسه و باسی زوری له باره وه کراوه. پاشان ئه ندیشه په گه زیکی سهره کی شیعره، نابی له یادی بکهین، هر شیعریک ئه ندیشه ی تیدا نه بیت، له قسه ی پوژانه نزیک ده بیته وه و له شیعریش دور ده که ویته وه، چونکه ئه ندیشه له پیکهیتانی شیعر دا پوئیکی سهره کی ده بیتت، (خه یال گه وه هری سهره کی و توخمی نه گوری شیعره، شتی که که له وزه ی خه یال کورنه وه به ره مه دیت)، (الحديث: ۱۹۹۲: ۷۳). بویه له چیرۆکی (له خه وما) شدا مشتومری ئه وه ی له سهره که ته نها خه یالی نوسه ره و دوره له واقیعه ته وه، یا خود ته نها خه ویکه و نوسه ر بینویه تی، ئه م لیکدانه وه یه ش به یه کیک له بیرو بو چونه کانی لیکوله ران و به شیک له نوسه رو تویره رانی ئه ده ب داده نریت.

واته خه یال و ئه ندیشه ش دهور و پوئیکه گرتگیان هیه و له ئه ده بیتا تا به فراوانی له باره یانه وه دواون. پاشان (شیللی) ش به هه مان شیوه گرتگی زوری به خه یال و ئه ندیشه داوه و له ئاستیکی به رز و بالادا ده بیتت و خه یالی به خودا له قه له م ده دات، که پیغه مبه ره که شی هر خو یه تی.

هر ئه ندیشه یه ده توانیت بابه تیانه بابه ته کان په ناوهرنگ بکات و په رنگ و سیمای جوانیان پیببه خشیت و له جی خویان به رزیان بکاته وه و بالیان بو بر سکینیت و بیگه یه نیته حه وت ته به قی ئاسمان و شتی مردو زیندو بکاته وه و پوئیکی ئه فوسوناوی پیببه خشیت و بیفرینیت بو ئه و دیوی ئه قل و سهرسامی و چیژ و گه موگوری به خوینته ری ده ق بدات. (الیاقی: ۱۹۸۵: ۶۴). خه یال ئه و به رگه رون و ته نک و ناسکانه بو به ری شیعر ده دوریت. هر خه یاله ئه و هه مو جوانکاری و به رزه فریبه به به ری شیعر ده به خشیت. خه یال هه مو سنوره کان ده بریت و به ئاره زوی خو ی بابه ته کان ده رازینیته وه و ده یان خه ملینیت.

له هه مانکاتا خه یال له پیکهاته و بونیاتی ژانره کانی گیرانه وه دا، به تایبه تی ژانره کانی چیرۆک و پومان، پوئیکی ئیجگار دیاری هیه و ده بیته هوی ئارایشترکردن و جوانکردن و رازاندنه وه ی بیرو که و بابه ت و پوداوه کان و له هه مانکاتا، خه یال فروانی چیرۆکنوس ده بیته هوی شیرینکردن و خوشویستی پوداوه کان و دورخستنه وه یان له گیرانه وه ی پوداویکی ئاساییه وه بو پوداویکی چیرۆکیکی هونه ری. ئه مه سهره رای ئه وه ی، که به هوی خه یال و ئه ندیشه وه چیرۆکنوس ده توانیت فه زای شوین بکات به فه زای هونه ری، به هوی ته کنیکی وه سفه وه.

ته نانه ت له وه سفدا، دیاریکردنی ناسنامه ی که سیتییه کان خه یالکردن و خه یال فروانی نوسه ره که ده توانیت باشتر که سیتییه کان بناسینیت و پیناسه یان بکات و له که سیتی راسته قینه ی ژیانی ئاسایی جیا یان بکاته وه و تایبه تمه ندی که سیتی هونه ریان پیببه خشیت.

کاتیک شاعیر، یا خود نوسه ر (چیرۆکنوس) ده سته دکات به نوسین، به رزه ده بیته وه له جیهانیکه وه بو جیهانیکه تر. واته پونتر کاتیک بو چون جیاوازه له باره ی نوسینی له خه وماوه، به وه ی ته نها نوسه ر، خه یالیکه و نوسیویه تییه وه، واته به و ئاراسته یه ی، که نوسه ر له خه یال دانی خویدا ئه و پوداوانه ی چنیوه.

چونکه گەر ئه‌و بیرو خه‌یاله‌ی بۆ نوسهر یاخود شاعیر دیت، له‌گه‌ل فه‌نتازیا و بیردا جوان نه‌شیلدریت و ئاویتته‌ی یه‌کتر نه‌بن، وه‌ک ماری عاشق و ماشق ئاویزانی یه‌کتر نه‌بن، ئه‌وا بیره‌که‌ی به‌کالی و ساده‌یی ده‌مینته‌وه‌و له‌په‌ل و پۆ ده‌که‌ویت. بۆیه کۆلیریدج ده‌لایت: (به‌خه‌یال بابته‌یکه‌ی تیرو ته‌سه‌ل و کامل و ئالۆز ده‌نوسریت)، (حسین: ۱۹۹۷: ۴۴). خه‌یال و فه‌نتازیا، بابته‌که‌ی مشتومال ده‌کات و له‌هه‌مانکاتیشدا جوانی و قه‌شه‌نگی وینه‌ی شیعره‌ی ده‌پاریزیت و به‌رده‌وامی پیده‌به‌خشیت. چونکه وه‌کو ئاماژه‌مان پیدایه‌، خه‌یال ته‌ری و تازه‌یی وینه‌ی ده‌پاریزیت و گه‌شکه‌ و له‌زه‌ت به‌رۆح ده‌به‌خشیت.

ئه‌وه‌تا، له‌چه‌ندین گۆشه‌ی چیرۆکه‌که‌ی (جه‌میل صائیب) هه‌و، ده‌بینین که‌ چون خه‌یال ده‌کات و له‌به‌ر نا‌ئارامی ئه‌و وه‌زه‌ی تیا‌یدایه‌، خه‌یال و بیر ده‌کات که‌ (ئیتر منیش به‌مات و مه‌لولی هاتمه‌ ژوره‌وه‌، سه‌رم نایه‌وه‌و لێی که‌وتم، فه‌قه‌ت هه‌یج خه‌وم نه‌بو، ئه‌حوالیکی زۆر خراپ و نار‌ه‌حه‌تم بو، له‌سه‌رمانا ئه‌چۆقیم، برسی، دل‌گیرا، عاجز، مات، هه‌ر بیرم له‌خۆم و له‌دنیا ئه‌کرده‌وه‌، هه‌ر سه‌عه‌اته‌ نه‌ سه‌عه‌اتیکیش له‌ملاو له‌ولاوه‌ ته‌قو هور‌ی تفه‌نگ، هاوار و بانگی خه‌لق ئه‌هات، منیش له‌تاوا رانه‌چهنیم، فه‌قه‌ت نه‌م ئه‌توانی بچمه‌ ده‌ره‌وه‌، هه‌ر چۆنیک بو به‌و حاله‌ رام بوارد تا به‌یانی...). (صائیب، ۱۹۷۵، ۳۷).

لێزه‌دا بیرو هزری به‌و وه‌زه‌وه‌ خه‌ریکبوه‌، هه‌ر له‌تیراماندا بوه‌، له‌تاو ئه‌و خه‌م و که‌سه‌ر و ئازاران‌ه‌ی دوچار‌ی بوه‌. پاشان وه‌کو خه‌ون و خه‌یالیک وه‌سفی ده‌کات، کاتیک ده‌خه‌ریته‌ ناو ئه‌و ژوره‌وه‌، له‌خوینه‌ر ده‌بیته‌ پرسیار، به‌وه‌ی ئایا خه‌وه‌ ده‌بیینیت یاخود به‌سه‌ره‌ات و روداو‌ه‌کانه‌ به‌سه‌ریدا دیت. چونکه ده‌لایت:

(له‌پاش به‌یینیک منیش هۆشیکم هاته‌وه‌ به‌خۆما، سه‌یریکی ژوره‌که‌م کرد و وتم بزانه‌م ئه‌م ژوره‌ چ ژوریکه‌، ئه‌مه‌ ئاخۆ زیندانه‌، حبسه‌خانه‌یه‌، چیه‌؟ رپی راکردن و سه‌رده‌رکردنی هه‌یه‌ یان نه‌؟ چونکه له‌دلی خۆما وتم من وا توشی ئه‌م ده‌عبا بی انصافانه‌ بوم هه‌تا ممکن بی چاره‌سه‌ریکی خۆم بکه‌م و خۆم ده‌رکه‌م و نجاتم بی، لای خۆی من بۆ ریش هاتم که‌چی سمیل‌یشم نایه‌بان. روانیم له‌لای راستی ژوره‌که‌ به‌ به‌رزوه‌ دو سی په‌نجه‌ره‌ی بچوک هه‌یه‌، شه‌وق و روناکی چرای لێوه‌دیاره‌، به‌لام چونکه په‌نجه‌ره‌کان له‌به‌رزوی بون، چاوم له‌هه‌یج نه‌بو...)، (صائیب: ۱۹۷۵: ۴۳).

له‌چه‌ندین گۆشه‌و نیوانی روداو‌ه‌کانی چیرۆکه‌که‌دا، خوینه‌ر دوچار‌ی تیرامان و دل‌ه‌راوکی ده‌کات، به‌وه‌ی ره‌نگه‌ ئه‌م کاره‌کته‌ره‌ له‌خه‌ون و خه‌یالدا بی و ئه‌و روداو‌انه‌ ته‌نها چینی خه‌و و خه‌یاله‌که‌ بێت، گه‌ر ئه‌مانه‌ ته‌نها خه‌یالیکیش بێت، ئه‌وه‌ جوانترین پیشبینی و خه‌یال‌دانیکه‌ (چونکه گه‌ر خه‌یال نه‌مینیت، هه‌یج جۆره‌ پیشبینیه‌ک نامینی، که‌ ره‌نگه‌ به‌هه‌وین و ماکی به‌رده‌وامبون بژمیردیت) چونکه هه‌ر خه‌یاله‌ به‌بی‌وچان له‌رێگه‌ی وینه‌ی تازه‌وه‌ خۆی به‌ره‌مه‌ده‌هینیت و خۆی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات. بۆیه نابیت به‌زیده‌پۆی گه‌ر بگوتریت هه‌مو ده‌ستکه‌وته‌ ژیا‌نی و ژیا‌ریه‌کان به‌وینه‌ی شیعریشه‌وه‌، زاده‌ی خه‌یال. (غریب: ۱۹۷۱: ۹۳).

چونکه مرۆف هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ بیر‌ی له‌گۆرانکاری و پیشکه‌وتن کردۆته‌وه‌، نه‌خشه‌ی ژیا‌ن و داها‌توی خۆی دار‌شته‌وه‌ به‌خه‌یالیش لیک‌دانه‌وه‌ی بۆ هه‌مو لایه‌نه‌کانی ژیا‌ن‌کرده‌وه‌. به‌تیپه‌ر‌بونی کاتیش زۆر له‌خه‌یاله‌کان بون به‌واقیع، هه‌مو ژانری ئه‌ده‌بیه‌ی زاده‌ی خه‌یال و خه‌یال هه‌وینی هه‌مو کاریکی ئه‌ده‌بیه‌ی له‌وه‌سفه‌ ئه‌ده‌بیه‌کاندا،

رۆلی بالای ههیه. رۆلی جوانکردن و بههیزکردنی دهقه ئهدهبیهکان دهبنیت. (السید: ۱۹۷۷: ۱۸۴). چونکه فهنتازیا، دهتوانیت ههناسه بهزمان و نوسینی شیعر و چیرۆکنوسین و بابهتهکانی تری ئهدهبی دهوات. لهلایهکی ترهوه (نیچه) لهو باوهردهایه: (گهر خهون بینین نهبوایه، هیچ هۆکاریکی تر نهدهبوه هۆی دابهشکردنی دونیا بهسهر دو دنیا)، (ابوابع: ۱۹۷۹: ۱۰۳).

یاخود کولیدریج، دهلیت: (خهیاڵ بهره مهینه و شتی تاییهت بهخۆی بهره مه دینیتن، لهوکاتهی کهوا یاساکانیشی زۆر بههیزن لهگهشهکردن و بهره مهیناندا)، (فضل: ۱۹۷۸: ۴۹). بهزاندنی ئهو یاسایانهیه، که مرۆف بهخهیاڵ بهره و جیهانیکی تر دهروا و مه بهستهکانی تیدا بنیات دهنیته بویه ئهوکاتهی، که مرۆف دهکهوئیه خهیاڵکردنهوه، لهو دونیایهدا دادهبریت و بهره و دونیایهکی تر دهروا، لهو دونیایهش بهئاره زوهکانی دهگات و نهخشه بۆ ژیان دهکشیت و ههست بهوه ناکات ئیستا لهکوئیه و لهکوئیه وهستاوه، کاتیکی بههۆش خۆی هاتهوه، ئیتر خهیاڵه کهش دهچریت. ئهو شتهی له واقعه نه کریت و بونیشی نه بیت، مرۆف بهخهیاڵ پییده گات! که واته مرۆف لهبونی خۆی چهز بهخهیاڵکردن دهکات. ههروهکو لهگۆشهیهکی تری چیرۆکه کهدا هاتهوه، وانیشانی دهوات که چیرۆک گێره رهوه ههروهکو ئهوهی بهخهیاڵ و دنیایهکی دیکه ی تدا بیت، وایه...

(ئیترا من لهوئیه نههۆشم ماو نه شعور، جاری وهکو شیت ههستام قهدریک لهژوره کهدا ئه مسهر و ئه و سهرم کرد، هه رچی خوین بو له ره گه کاندما، هه موی کهوته جوله جول و هاتوچۆ، پیستی لهشم ئاگری لی ئه بوه وه، هه ردو چاوم ده رپه ری، دانه کانه ته قه ته ق بهیه کیاندا ئه دا، ته مام بو په لاماری په نجه کان بدهم و هه لکوتمه سه ر مجلسه که. ده ست بخه مه بیني مه لاکان و ئه وانی تر، وتم: یاره بیی ئه مه چ دل و ده رون و وجدانیکه، ئه مه چ تطبیقاتی شرع و قاعده یه که، چون ئه م قه رار و فتوایه یان دا...)، (صائب، ۱۹۷۵، ۵۵)، واته:

ئه مه جگه له وهی گێره ره وه مۆنۆلۆگیکی له گه ل خۆیدا ده کات و گلله بی و سکاالی هه یه، تارا ده یه ک ده توانین ده قئاویزانی ئه ندیشه و که سایه تی خه یاالی کاره کته ری بکه ین و په نجه بخه یه سه ر برین و ئازار و ئیشی نوسه ر له و سه رده مه دا، که چ وه زع و حالیک له گۆریدا بوه. وا نیشانی ئیمه ده وات، که ئه وکات خه لک له چ میحنه ت و نارحه تیه کی قورسی ژیاندا بوه.

له لایه کی تریشه وه له ئه ده دا، هه میشه خودی ئه ده ب و ژانره کانی پشت به ستوبون به جوړ و تاییه تمه ندیتی ئه ندیشه ی ئه ده بی قوتابخانه ی ره خه بی، که وا خوینه ر یاخود ره خه گر به ده ستی دینیت)، (الصائغ: ۱۹۸۷: ۴۶). ههروهکو ئه وهی کولیدرش له و باره وه باسی له خهیاڵ دهکات، به وهی هیزیکه دهتوانیت گونجاندن له نیوان ماکه ناته باکان دروست بکات و پیکیان بخات و به شیوه یه کی به رزو سیراوی پیشانیان بدات. هه ر له به ره ئه وه شه گرنگی رۆلی ئه ندیشه به و جوړه کراوه، گه ر ئه ندیشه نه بیت به یان و ئه ده ب ده وه ستی.

چونکه گه ر ئه ندیشه که نه چیت په یکه ری بۆ دروست بکات، پاشان وشه کان ده ربیبرن، وشه به ته نها ناتوانیت بچیت ئه و گوزه رانه بینیت و به شیوه یه کی کاریگه ر بیانخاته رو، چونکه نوسه ریک که که وته دونیا ی خه یاالات و تییرامان، وینه ی شیعیری بۆ بیت، ئه و جا به زمانی بی یاخود هه ر فۆرمیکه تر بی، ئه و خه یاالاتانه داده ریژری

زمانه‌که، یاخود ئەو روداوانە‌ی که چنیویەتی دەبیتە ناوەندیک و بنکە‌یەک بۆ لە‌ئامیزگرتنی ئەو وینەو ئەندیشە و خە‌یالانە. (القط: ۱۹۸۱: ۱۵۳).

هە‌میشە ئە‌بێ بەو فۆرمە‌ش کاربکریت، که چیرۆکنوس دە‌بێ لە‌سەر وە‌تەری خە‌یال تیکشکاندنی ریتی زمانە‌وانی و گە‌رێ بە‌دوای فۆرمیکدا کاربکات، که جیگە‌ی ئاماژەو دە‌لالە‌تە‌کانی نوسە‌ری تادا بیتە‌و. (عساف: ۱۹۹۶: ۱۷۶). لە‌نوسینی چیرۆک یان شیعریشدا، خە‌یال هە‌میشە رۆلی بینیوەو دە‌بینیت، لە‌فراوانکردنی بابە‌تە‌کان و جوانکردن و گێژانە‌وە‌ی واقعیە‌تی ژیان.

لە‌لایە‌کی دیکە‌وە، وە‌کو ئە‌وە‌ی ئە‌دوونیس دە‌لێت: هە‌ولێکی زۆرمداوە لە‌بنیاتنانی پە‌یوە‌ندییە‌کی نوێ لە‌نیوان وشەو شتە‌کاندا، لە‌نیوان مەرۆف و گە‌ردوندا، چونکە یاخیبون لە‌ئە‌دە‌بدا رە‌تکردنە‌وە‌ی هە‌مو دە‌سە‌لاتیکە، شاعیر یاخو نوسەر، ناتوانیت رازی بیت بەو شتە‌نە‌ی وە‌کو هۆی بونی هە‌یە، بە‌لکو دە‌بیت تیپە‌راندنی شتە‌کان بکات. (إسماعیل: ۱۹۷۶: ۴۹).

یاخیبون بۆ شاعیر و هەر یە‌کیکی تری وە‌کو نوسەر، دۆزینە‌وە‌ی پە‌یوە‌ندی نیوان وشە و شتە‌کانە. وە‌کو ئە‌وە‌ی ئە‌ندیشە رۆلی کارا و گرنگی لە‌چینی دە‌قی شیعری و پاشان هەر دە‌ق و چیرۆکیکی تردا هە‌یە و هیزی دە‌رونی شاعیر و نوسەرە‌نە. (إسماعیل: ۱۹۸۸: ۶۹ - ۷۰) پاشان خە‌یال رۆلی بە‌رە‌هە‌مە‌نانی ئە‌دە‌بیکە بە‌هیز دە‌گە‌یە‌نیت و باشترین بە‌رە‌م و شاکاری ئە‌دە‌بیش، ئە‌و بە‌رە‌مانە‌ن، که خە‌یالی فراوان و داھینە‌ریان تیدا‌یە. چونکە تا خە‌یال فراوانتربیت، دە‌توانیت وینە و وشە‌ی نوێ بە‌نیتە‌ بون. هەر وە‌کو ئە‌وە‌ی کامل بە‌سیر دە‌لێت: ئە‌ندیشە رە‌گە‌زیکی یە‌کجار گرنگە لە‌ رە‌گە‌زە‌کانی وێژە، چونکە بە‌هۆیە‌وە ئە‌م چالاکییە ئادە‌میزادانە‌یە، لە‌زانست جیا‌دە‌کریتە‌وە، هەر وە‌ها شوینە‌وارە‌کانی کە‌سایە‌تی و ژینگە‌ی وێژەر دە‌ردە‌بە‌رن و رینگە‌یە‌کە بۆ هە‌ست و نە‌ستی خوینە‌ران. (الشعار: ۱۹۹۹: ۱۶۹).

تە‌وە‌ری دوهم: کە‌توار (واقیع) لە‌ خە‌وما

مەرۆف لە‌هەر شوینیک بژیت و تیا‌دا گە‌ورە بیت، هە‌لبە‌تە لە‌نیو روداوی تال و شیریندا گە‌ورە دە‌بیت، هیچ مەرۆفیک نییە لە‌سەر رۆی زە‌مین، لە‌سەرە‌تای ژیانییە‌وە تا کۆتایی ژیان‌ی هە‌موی هەر خۆشی و شادی بیت، یان لە‌سەرە‌تای ژیانییە‌وە تا کۆتایی ژیان‌ی هە‌موی ئازار و مە‌ینە‌تی بیت، بە‌لکو خۆشی دیت و ناخۆشی دە‌سپرتە‌وە و ناخۆشی دیت، خۆشی دە‌سپرتە‌وە، ئە‌م خۆشی و ناخۆشیانە گەر بارێکی تاییبەت بن بە‌نوسەر یان شتی گشتی بن، هە‌مو میلیت بە‌گرتە‌وە لە‌نیو شاکارە ئە‌دە‌بیبە‌کان رە‌نگ دە‌داتە‌وە.

چونکە وە‌کو وتراوە ئە‌دە‌ب ئاوی‌نە‌ی ژیانە، هە‌ندیکی تر دە‌لێن ئە‌دە‌ب میژو، ئە‌دە‌ب شتیکی هە‌مە‌لایە‌نە و زمانحالی مەرۆفە و رۆچۆتە نیو هە‌مو باسە‌کان و رە‌نگدانە‌وە‌ی سە‌ردە‌می خۆیە‌تی. چونکە ئە‌دە‌ب ئە‌و روداوانە لە‌ئامیز دە‌گرت، که واقعیین. بە‌نمونه‌ی ئە‌نفال، که تراژیدیایە‌کی جەرگ‌ب‌بو، بە‌سەر میلیتە‌ی کورددا هات. دە‌بینین ئە‌م هۆلوکۆستە لە‌ناو هە‌مو ژانرە‌کانی ئە‌دە‌ب رە‌نگیدا‌وە‌تە‌وە. (سلیو: ۲۰۰۹: ۵۹).

واقیع و خه‌یال له‌پروی ماناوه، دو شتی دژ به‌یه‌کن، به‌لام له‌پروی کاری ئه‌ده‌بی ته‌بان و هه‌میشه شان به‌شانی یه‌کتر ده‌پۆن، چونکه ناکریت شاعیر باس له به‌سه‌ره‌هاتیکی واقیعی بکات، به‌بی ئه‌وه‌ی خه‌بالی تیدا به‌کاربه‌ئینیت. چونکه پیکه‌هاته‌کانی یه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن، واقیع خسته‌ته‌پروی ژبانی رۆژانه‌یه له ئه‌ده‌بیاتدا. (المحمدی: ۱۹۹۶: ۹۷) که ده‌لین واقیع ژبانی رۆژانه‌یه، نوسه‌ر یان شاعیر به‌جۆریک ده‌یخاته به‌رده‌ست، که وینه‌یه‌که له واقیعدا وه‌ریده‌گریت و هه‌لیده‌وه‌شینیته‌وه. پاشان خه‌یالی خۆی له‌گه‌ل تیکه‌ل و ئاویزان ده‌کات و له‌فۆرم و قالبیکی هونه‌ریدا دایده‌ریژیت. وامانلیده‌کات هه‌ستت به به‌هیزی بیره‌کانی بکه‌ین له‌و بابه‌تانه‌ی، که په‌یوه‌سته به بارودۆخ و واقیعی کۆمه‌لگاوه و هه‌میشه نوسین و کاره‌کانی له‌واقیعی کۆمه‌لگاوه هه‌لده‌قوڵین. (الخطیب: ۲۰۰۵: ۱۷۹).

له‌چیرۆکی (له‌خه‌وما) شادا، ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنج بی به‌شیکی تری لیکۆله‌ران پینانویه چیرۆکه‌که واقیعی و ریالییه‌و نوسه‌ر خۆی له‌و دم و سه‌رده‌مه‌دا ژیاوه‌و خۆی نوسیویه‌تیه‌وه‌و روداوه‌کان به‌سه‌ر خۆیدا هاتون و ئازار و به‌سه‌ره‌هات و مه‌ینه‌تیه‌یه‌کانی وای لیکردوه، ئه‌و چیرۆکه بنوسیته و له‌گه‌ل هه‌ستت و سوۆزی هه‌مو تاکیکی کۆمه‌لگه‌دا تیکه‌ل ده‌بن و بون و ئه‌و وینانه‌ی پیکه‌هاتناوه و بوه به‌پارچه‌یه‌ک له‌روۆحی (جه‌میل صائیب). هه‌لبه‌ت ژبانی رۆشنییری و ئابوری و سیاسی، به‌ته‌واوی سیاسه‌ت و مملانیی سیاسی له‌وکاته‌دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه به‌سه‌ر چیرۆکه‌که‌دا و له‌ناو خه‌لکه‌وه هه‌لقولاوه. ناکریت ئاماژه به‌وه‌ش نه‌که‌ین که بارودۆخی ئابوری له‌وکاته‌دا زۆر خراپ بوه و هاوشیوه‌ی ئیستا خه‌لک بی موچه و بازاربون و نه‌بونی بالی به‌سه‌ر بازار و ئابوریدا کیشابو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا باری ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی سی کۆله‌گه‌ی گرنگن، بۆ هه‌مو سه‌رده‌میک، چونکه کۆمه‌لگا به‌مانه‌ بنه‌ما داده‌نیته و تیکچونی هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی ده‌بیته له‌ناو کۆمه‌لگادا. مه‌رجیش نییه، هه‌میشه له‌پیش‌که‌وتن و گۆراندان بن، به‌لکو له‌ولاتیکه‌وه بۆ ولاتیکی تر، له‌بارودۆخیکه‌وه بۆ بارودۆخیکی دیکه ده‌گۆرین و به‌جیگری نامیننه‌وه.

نوسه‌ر، یاخود شاعیر ناتوانیته خۆی له‌واقیعی بدزیته‌وه، چونکه خۆشی وه‌کو تاکیک به‌شیکه له‌گشت، راسته شاعیر یان نوسه‌ر له‌هه‌ستی خۆی ده‌دویت، به‌لام هه‌ستت و سوۆزیان- مه‌شاعیریشیان له‌واقیعه‌تی کۆمه‌لگاوه سه‌رچاوه ده‌گرن. چونکه واقیعه‌تی ژبانی تاکه که‌سیک له‌هه‌مانکاتا واقیعی ژبانی ده‌یان تاکه که‌سی تره، چونکه مروّقه‌کان له‌شته واقیعییه‌کان و هه‌ستت و سوۆز و کیشه‌کان هاوبه‌شن.

واقیعه‌ت له‌لای هه‌ریه‌ک له‌ئه‌رستۆ و ئه‌فلاتون، خۆیندنه‌وه‌ی جیاوازه، به‌جۆریک ئه‌گه‌ر ئه‌فلاتون، به‌دو هه‌نگاو هونه‌ری له‌ژبان و کۆمه‌ل دورخسته‌نیته‌وه، ئه‌رستۆ به‌دو هه‌نگاوی تر ئه‌ده‌ب به‌هه‌مو گۆرانکارییه‌کانی کۆمه‌ل به‌سته‌تۆته‌وه. (الجنابی: ۱۹۸۹: ۱۲۲). ده‌بیته دان به‌و راستییه‌شدا بنین، که هه‌رچه‌ند ده‌ق به‌پیی قوتابخانه ئه‌ده‌بییه‌کان لیکدانه‌وه‌ی بۆ بکریت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌لین، ئه‌و ده‌قه ریالیزمیه‌یه، یاخود رۆمانسییه...تد.

به‌لام مانای ئه‌وه نییه ئه‌و ده‌قانه‌ی رۆمانسی بن، شو‌راونه‌ته‌وه له‌واقیعی و فریان به‌سه‌ر واقیعه‌وه نه‌بیته. ئه‌و ده‌قانه‌شی پیی ده‌وتریت ریالیزم، هه‌تا سه‌ر ئیسقان ریالیزمیه‌یه. به‌لام ده‌قی تریش هه‌یه، که‌متر له‌واقیعه‌تی تیداوه. بۆ نمونه له‌ریالیزمی سحریدا، لایه‌نی به‌کاره‌یتانی خه‌یال، له‌گه‌ل به‌کاره‌یتانی ئه‌فسانه‌دا تیکه‌ل ده‌کریت

و له گه‌ڵ ڤوداوی واقیعی موتوربه ده‌کریت و کاتی ئیستا ده‌کریته زه‌مینیه‌ی ئاوڤدانه‌وه له‌ڤوداوه ڤاڤروده‌کان، (سلیوه، ۲۰۰۹، ۵۹)، واقیعی نیشانداده‌ت هه‌ر چه‌نده خه‌یالاوی و ئه‌فسانه‌ش بیت، کاتیک شاعیر بیه‌وی شیعریکی چیرۆک‌نامیز بنوسیته‌وه، ئه‌وا قاره‌مانی شیعره‌ چیرۆک‌ نامیزه‌که، له‌نیو خه‌لکه‌وه هه‌لده‌بژیریت و له‌هه‌ر ژینگه‌یه‌ک که خۆی بیه‌ویت، ئه‌م تاکه هه‌م نوینه‌ری هاو‌جوهره‌کانی خۆیه‌تی، هه‌م وابه‌ستیه‌ی ئه‌و کۆمه‌لگایه‌یه، که تیایدا ده‌ژی و له‌ڤی ئه‌و تاکه‌وه ئیش و ئازاری ئه‌م چینه ده‌خړیته‌ڤو، که واته واقیع و باری ژبانی شاعیر، بنه‌ما و هه‌وینی دروستکردنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بیه‌که‌ن.

له‌و باره‌وه زیاتر، جان پۆل سارته‌ر، ده‌لایت: (ئه‌ده‌ب گوزارشت له‌ژیان ده‌کات و ده‌رڤری تیگه‌یشتنی ئه‌ده‌بیه له‌کۆمه‌لگه‌که‌ی و تیگه‌یشتنی ئیمه‌ش بۆ ژبان، چرتر ده‌کاته‌وه. چونکه زۆرجار هه‌یه دیارده‌یه‌کی خراپی کۆمه‌لایه‌تی سه‌ریه‌له‌داوه، یان زۆرشت هه‌یه ده‌بیته به‌ربه‌ست له‌به‌رده‌م گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لگا. ده‌بینین نوسه‌ر هه‌ست به‌و دیارده‌یه ده‌که‌ن که له‌نیو شاکاره ئه‌ده‌بیه‌کان ڤه‌نگه‌داته‌وه و ئیمه‌ی خۆینه‌ریش له‌ڤی ئه‌م ده‌قانه‌وه قول بونه‌وه و چرپونه‌وه‌مان بۆ ئه‌و دیاردانه زیاتر ده‌بیت)، (Coombes: 1982, 432)، ئه‌دیبان له‌بۆاری نوسین، ئه‌و ئیلهامه‌ی یان ئه‌و بیریه‌ی بۆی دیت، په‌نگخواردوی ناخ و ده‌رونی خۆیه‌تی ده‌یخاته سه‌ر کاغه‌ز.

ئیمه‌ش ده‌یخوینینه‌وه و وا هه‌ست ده‌که‌ین بۆ ئیمه‌ نوسراوه. چونکه مرۆفه‌کان له‌زۆر کیشه‌وه هه‌ست و سوژه‌کان یه‌کده‌گره‌وه. جگه له‌وه‌ش نوسه‌ر ته‌نها له‌ناخی خۆی و ژبانی خۆیشی وردنابیته‌وه. به‌لکو بیر له‌واقیعی ژبانی کۆمه‌لگه‌که‌شی ده‌کاته‌وه و له‌نیو به‌ره‌مه ئه‌ده‌بیه‌کاندا ڤه‌نگه‌داته‌وه. وه‌کو ئه‌و چیرۆکه، که چۆن نه‌هامه‌تی و نه‌بونی و خراپی باری ئابوری له‌لایه‌ک و مملانی سیاسی له‌لایه‌کی تره‌وه بوه، هه‌وینی دروستبونی ئه‌و چیرۆکه له‌لایه‌ن (جه‌میل صائیب)ه‌وه. چونکه ئه‌و ده‌نگدانه‌وه‌یه‌ی چیرۆکی له‌خه‌وما، که کاریگه‌ری تا ئه‌م‌ڤوش هه‌یه و ماوه، جگه له‌وه‌ی به‌یه‌که‌مین چیرۆکی هونه‌ری کوردی دانراوه، سیح‌ر و موعجیزه‌که‌ی له‌وه‌دایه که ڤراوڤه له‌حقیقه‌ت، فه‌زیله‌ت، واتای فه‌لسه‌فیانه، قه‌درو به‌های زیاتر ده‌بیت. چونکه ده‌بیت نوسه‌ر زانا بیت، ئه‌گه‌رنا ناتوانیت مه‌عریفه‌ی نوێ ببه‌خشیت. (جه‌میل صائیب) چونکه له‌ناو کۆمه‌لگه‌و خه‌لکه‌که‌ی بوه، بۆیه له‌ناخی کۆمه‌لگا ژیاوه و ئاگاداری هه‌مو پیشه‌هات و به‌سه‌ر هاته واقیعییه‌کان بوه له (خه‌وما)دا به‌ته‌واوی ڤه‌نگی داوه‌ته‌وه.

ئه‌وه ڤه‌نگدانه‌وه‌ی واقیعه‌و پاشان فه‌نتازیا و خه‌ون ئه‌و وینه‌یه‌یه که واقیعی ڤۆژانه و ڤاڤردوی نیشانداده. هه‌ندیجار ئاوینه‌که ڤونه‌وه هه‌ندیجاریش ته‌لخ و ڤر نه‌ینییه‌و به‌باشی نابینریت. به‌و وتایه‌ی گه‌ر خه‌ون ڤه‌نگدانه‌وه‌ی واقیع بیت، ئه‌وا واقیع، واقیع خۆیه‌تی. وه‌کو وتیشمان له‌ئه‌ده‌بیاتیشدا خه‌ون و واقیع، ڤۆلیان بینیه له‌دروستکردنی ئه‌و به‌ره‌م و ده‌قانه‌دا. واته، ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت، که هه‌ر ده‌بیت شته واقیعییه‌کانی ڤۆژانه به‌ڤوت و قوتی دابنریته‌وه و ناوبنریت ئه‌ده‌ب، به‌لکو ده‌بیت جوانتر بکریت و گه‌وره‌تر بکریت و له‌شیوه‌ی ئه‌ده‌بی و ڤاده‌یه‌کی هونه‌ری پیشکه‌ش بکریت. چونکه جوانی واقیعه‌یه‌ت پشت به‌خه‌یال ده‌به‌ستیت، خه‌یال، ڤۆلی جوانکردنی شته واقیعییه‌کان ده‌بینیت و ده‌توانیت به‌رگیکی زیوی دره‌وشاوه و جوان، واقیع بدات

و له‌به‌رگیکې به‌رزى هونهرى داىبېرېژىټ. ههر ئه‌و به‌رگه‌ خه‌يال‌لويه‌شه، ده‌توانىت شىعيريه‌ت دروست بکات پوداوه‌کان بخاته‌ بۆته‌ى ئه‌ده‌بىاته‌وه، ههر ئه‌و خه‌يال‌لته‌ش واده‌که‌ن پوداوه‌کان گه‌وره‌تر و زه‌فتر و جوانتر و چىژبه‌خستر بىنه‌ به‌رچاوه‌ (Johes: 1988: 173).

يه‌کىک له‌و هۆکاره‌ ديارانه‌ى که‌ چىروکنوس (جه‌مىل صائىب) و هونهره‌که‌شى پىشخست، ديارىکردنى بابته‌ و مه‌سه‌له‌ى هه‌ژارى و نه‌دارى و نه‌بونى دادگه‌رى کۆمه‌لايه‌تى بو، له‌ کۆمه‌لگه‌ى کوردى له‌و قوناغه‌دا و له‌رېگه‌ى چىروکى (له‌ خه‌وما) وه، که‌ ئه‌مه‌ خۆى له‌خۆيدا، حه‌قىقه‌تى ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بو! به‌لام صائىب خۆى به‌دورنه‌گرت له‌ره‌سه‌نايه‌تى به‌وه‌ى ته‌نها بلّى گولّ جوانه‌. واته‌، ته‌نها ئاماژه‌ به‌جوانىيه‌کان بکات و خه‌م و ناره‌حه‌تىيه‌کان پشتگوئى بخت، به‌لکو ره‌وتى قولى کۆمه‌لايه‌تى و مروّقه‌ هه‌ژاره‌کانى ده‌وربه‌رى خۆى خسته‌ به‌رده‌ست و بىده‌نگ نه‌بو له‌زولم و سته‌مى حوکم و ده‌سه‌لاتدارى ئه‌وکاته‌. خاوه‌ن تىروانىنىکى ورد و خىرا بو، ته‌واوى گۆرانکارىيه‌ ورد و درشته‌کانى ناو کۆمه‌لگه‌ى پىکا و که‌مه‌ربه‌ستى کردن.

له‌لايه‌کى دىکه‌شه‌وه، ههر سه‌باره‌ت به‌خه‌ون و خه‌يال، ره‌نگه‌ چىروکنوسان زياتر له‌و مه‌خلوقاتانه‌بن، که‌ هه‌م ئاوات به‌بىنىنى زۆرتىن خه‌ون بخوازن، هه‌م زۆرتىن خه‌ونىش بىنىن. بۆيه‌ ره‌نگه‌ زۆرجار ئه‌و خه‌ونانه‌ بىته‌ ئىله‌ام بۆ نوسىنى ده‌ق و به‌ره‌مه‌کانيان. له‌سه‌ره‌تاکانى چىروکى کوردىش، وه‌کو ئاماژه‌مان پىدا، ده‌بىنىن خه‌ون هه‌وين و پىکه‌ته‌ى سه‌ره‌کى يه‌که‌م چىروکى کوردىيه‌، (له‌خه‌وما) گه‌رچى ره‌خه‌نگرتنىکى ئاشکراى ده‌سه‌لاتى ئه‌وکاتى شىخ مه‌حموده‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا و پىوه‌ى دياره‌. به‌لام به‌کاربردنى خه‌ون له‌گىرانه‌وه‌دا، بۆ ئه‌و سه‌ره‌تايه‌ى چىروکى کوردى، کارىکى پر بايه‌خه‌. هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ى (سىگمۆند فروىد) ىش باسى له‌باره‌وه‌ ده‌کات، که‌ خه‌ون به‌هۆى وروژىنه‌ره‌ ده‌رونىيه‌کانه‌وه‌ په‌يدا ده‌بىت و په‌يوه‌ندى به‌هه‌ست و سوژه‌کانه‌وه‌ هه‌يه‌. پاشانىش (ئىل شترۆمپىل) ىش باس له‌وه‌ده‌کات، که‌ ئه‌وه‌ى خه‌ون ده‌بىنىت، پشت ده‌کاته‌ جيهانى هه‌ست و بىدارى، له‌خه‌وندا ناواخنى ياده‌وه‌رىيه‌کانى بىدارى و ره‌فتاره‌ ئاساييه‌کان به‌زۆرى ون ده‌بن، ده‌رون له‌خه‌وندا به‌شىوه‌يه‌کى نىمچه‌ دابراو بىسنور، له‌ناوه‌رۆکى حاله‌تى ئاسايى جىاده‌بىته‌وه‌. پاشان (جه‌مىل صائىب) هه‌ولّىکى جىدا له‌سه‌رده‌مى خۆيدا، که‌ نزىکه‌ى سه‌ده‌يه‌ک له‌مه‌وبه‌ر له‌رپى خه‌ونه‌وه‌، گوتارى گىرانه‌وه‌ى په‌ره‌پىدا له‌نىو کولتورى ئىمه‌دا. چونکه‌ ههر کولتورىک خه‌ونى زۆرى تىادا نه‌بىنرئ، جوانى تىدا به‌ره‌م نايه‌ت. (سدىق: ۲۰۱۲: ۱۱).

ته‌وه‌رى سىه‌م: حومکرانىيه‌تى و ده‌سه‌لاتى شىخ مه‌حمود.

کارىگه‌رى له‌سه‌ر ده‌رونى گىره‌روه‌

به‌درىژابى مىژو، مىله‌تى کورد ههر له‌سه‌ره‌تاي دروستبونیيه‌وه، به‌ش مه‌ينه‌ت و ماف خوراوبوه‌و زولمى لىکراوه، ئه‌وه‌ش به‌هۆکارى سىياسى و ئابورى. له‌پوى ئابورىيه‌وه‌ کوردستان، خاوه‌ن خاکیکى به‌پىت و گونجاوه‌ بۆ کشتوکال و ده‌وله‌مه‌ند به‌کانزا به‌نرخه‌کان، له‌نىوياندا نه‌وت به‌راده‌يه‌کى زۆر. هه‌روه‌ها له‌پوى

جوگرافی و هه‌لکه‌وته‌وه، کوردستان ده‌که‌ویته سه‌ره‌پیی بازرگانی نیوان چوار ولات، ئەمەش وایکردوه ببیتە ناوچه‌یه‌کی گرنگ و جیگه‌ی بایه‌خ و ته‌ماعی ولاتانی هه‌ریمایه‌تی و زله‌یزه‌کانی دونیا .

له‌لایه‌کی دیکه‌وه، هۆکاری ناوخوا‌یی، خالیکی گرنگه که نه‌یه‌یشتوه کورد، به‌ئامانج و خواسته‌کانی بگات. ناکۆکی هه‌میشه‌یی له‌ناویه‌کدا، دوه‌ره‌کی و نه‌بونی یه‌گرتویی و یه‌گگوتاری. ئەمەش وایکردوه ئیمپراتور و ولاتانی هه‌ریمایه‌تی، به‌ئاسانی ئەم خاکه یان به‌شیکی زۆری داگیربکهن و ده‌ستب‌خه‌نه کاروباره‌کانییه‌وه‌و به‌ویستی خۆیان و له‌به‌رژه‌وه‌ندی ئامانجه‌کانیان به‌پێوه‌یبه‌رن و به‌کاربیه‌ین. هه‌روه‌ها بریاری دابه‌شکردنی کورد بۆ چوار پارچه، بۆته هۆی ئەوه‌ی کورد نه‌توانی خۆی ریک‌ب‌خات و ببیته خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی به‌هیزی خۆبه‌پێوه‌به‌ری، ده‌وله‌ت و کیانیکی به‌خۆی دورست بکات.

گه‌ر باس له‌باره‌ی هوکمرانییه‌که‌ی شیخ مه‌حمود بکهن، له‌روی ئەده‌بییه‌وه و له‌ژانری چیرۆکه‌وه، ئەوا هزر و هۆشمان دیته‌وه سه‌ر چیرۆکی (له‌خه‌وما) و پاشان شیعه‌ره‌کانی (حه‌مدی ساحیب‌قران)، که چۆن باس له‌گه‌نده‌لی و ناعه‌داله‌تی و سته‌مکاری هوکمداری کوردستان ده‌کات. چۆن کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌مو لایه‌نه‌کانی ژبانی خه‌لک هه‌به‌وه‌وه له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا، باسی ئەوه‌ ده‌کات، که چۆن شیخ مه‌حمود زه‌وی و زاری بۆ خۆی قورخرکوده‌وه داروده‌سته‌وه که‌سوکاره‌که‌ی جیاوازتر له‌خه‌لک و جه‌ماوه‌ری به‌شمه‌ینه‌ت ژباون، هاوالاتی ئاسایی مافخورا و له‌مه‌ینه‌تا ژباون و ناچاربون کۆچ بکهن و له‌ده‌ست زولم و جه‌ور و سته‌م خۆیان رزگار بکهن. له‌روی سیاسیه‌وه، لاوازه‌وه‌وه نه‌یتوانیوه کاریک بکات، که ولاته زله‌یزه‌کان و داگیرکه‌رانی ئەوکات، وه‌کو به‌ریتانیا پالپشتی بکهن، به‌لکو به‌پێچه‌وانه‌وه شه‌ری له‌گه‌ل کردون و دژایه‌تی کردون.

شیخ مه‌حمود، پاش ئەوه‌ی که یه‌که‌مین هوکمه‌تی کوردستانی له (١٩١٨/١١/٧) پیکه‌ینا، به‌سه‌روکایه‌تی خۆی دو نامه‌ی به‌ناوی حکومه‌ته‌وه بۆ کاربه‌ده‌ستانی ئینگلیز (کۆلۆنیل ئارنۆلد - ولسن) بریکاری حاکی گشتی له‌عیراقتا به (سه‌ید محسن ئاغا) دا، له‌کفری و (جه‌نه‌رال مارشال) ی فه‌رمانده‌ی هیزی ئنگلیز له‌که‌رکوک نارو داوای لیک‌کردن، که یان ناوچه‌که‌ی بده‌نه ده‌ست یان خۆی وه‌ک نوینه‌ری ئەوان هوکی بکات، هه‌ر له‌دریژه‌ی هوکمرانییه‌که‌ی و په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل به‌رپرسیانی ئینگلیزدا، شیخ مه‌حمود له‌ناوه‌راسنی مانگی (تشرینی دوهم) ی سالی (١٩١٨) دا، پێشوازی له (میجه‌ر نوئیل) ی نیردرای حکومه‌تی به‌ریتانی کرد. له‌سه‌ردانه‌که‌یدا بۆ شاری سلیمانی، نوئیل رایگه‌یاند :

له‌سه‌ر فه‌رمایشتی حاکی گشتی له‌به‌غداد، شیخ مه‌حمود، هوکمداری کوردستانه! شیخ مه‌حمود هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه داوای له ئینگلیزه‌کان کردوه، که ناوی کوردستان له لیستی گه‌لانی ئازادبخوازه‌سه‌رپه‌وه! له‌به‌رامبه‌ردا ئینگلیزه‌کان ده‌یانویست که‌لک له‌پێگه‌وه ده‌سه‌لاتی شیخ مه‌حمود وه‌رگرن و هیزی سه‌ره‌بازی خۆیان له‌هه‌ریمه‌که‌دا جیگیربکهن، بۆیه ده‌توانین بلین هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دروستبونی هوکمداری شیخ مه‌حمود، به‌رده‌وام ئینگلیزه‌کان دوچاری شه‌رو ئازاوه‌یان ده‌کردو دژی حکومه‌ته‌که‌ی مه‌لیک مه‌حمود وه‌ستانه‌وه‌وه نه‌یانیه‌یشت ده‌سه‌لاتی فراوان بیت.

شیخ مه‌حمود، دواى ئه‌وهى له (١٩١٩/٥/٢٢) به‌ فه‌رمانێك بۆ به‌رپۆه‌بردنى كاروبارى حكومه‌تى كوردستان ده‌ستنيشانكرا، نامه‌ى بۆ خيلاى سۆرانى و بادىنى نوسى و داواى كرد پشتگىرى و هاوكارى لىكردن، له (١٩١٩/٣/٢٠) وه‌كو سه‌رۆكى حكومه‌تى كوردستان، نامه‌يه‌كى له‌رېگه‌ى نوينه‌رايه‌تى تايبه‌تى خۆيه‌وه (سه‌يد ئه‌حمه‌د به‌رزنجى) و (سه‌يد ره‌شىد زه‌كى كابان) وه‌وه بۆ سه‌رۆكايه‌تى كۆنگره‌ى ئاشتى جيهانى له‌پارىس نارو تيايدا داواكارىيه‌كانى گه‌لى كوردى پونكرده‌وه‌و داواى كۆمه‌ك و پشتگىرى لىكردن.

هه‌رچه‌نده‌ په‌يوه‌ندييه‌كانى نىوان شىخ مه‌حمود و ده‌سه‌لاتدارانى ئىنگلىز و گه‌يشته‌ بنه‌به‌ست و دواتر رۆبه‌رپۆه‌نه‌وه‌ى سه‌ربازى ده‌ستگىركردن و دورخستنه‌وه‌ى شىخ بۆ هندستانى لىكه‌وته‌وه، به‌لام له‌به‌ر هه‌ندىك هۆكار به‌رىتانيا نه‌يتوانى به‌يه‌كجارى پىگه‌و رۆلى له‌باشورى كوردستان و عىراقدا فه‌رامۆش بكات، له‌به‌رئه‌وه له‌سه‌ر راسپىرى (گۆلد سىمىس) بۆ هينانه‌وه‌ى بۆ كوردستان له (١٩٢٢/٣/١٢) دا هينرايه‌وه به‌غداد و بۆ ماوه‌ى چه‌ند رۆژىك گه‌فتوگۆى له‌گه‌ل چه‌ند كه‌سايه‌تپيه‌كدا كرد. شىخ، له‌كاتى گه‌رانه‌وه‌ى بۆ شارى سلېمانى، مه‌زبه‌ته‌ى به‌چه‌ندىن شىخ و سه‌رۆك خيلا مۆركرد، تاكو ببېته‌ به‌لگه‌نامه‌ى داواكردنى دامه‌زراندنى ده‌وله‌تپىكى كوردى، كه‌ خۆى پىشه‌وايه‌تى ده‌كات.

هوكمرانىتى ئه‌وكات و له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر قورس و ناره‌حه‌ت بوه بۆ جه‌ماوه‌ره‌كه‌ى، به‌جۆرىك هينده توندره‌وانه‌ مامه‌له‌يان كردوه، كه‌ كوشتن و بړين، بىسه‌رو شوينكردن، يه‌ككېون له‌پىشه‌ى سه‌ربازانى ئه‌و ده‌مه‌! هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ى ئىستا ده‌بىبين له‌هوكمرانىتى ئىستاي كوردستان، كه‌ وه‌ك درىژكراوه‌ى ئه‌و ميژوه و هه‌مان هوكمرانى سه‌رده‌مى شىخ مه‌حمود ده‌بىنرېت. كه‌ ئىستاش هه‌مان زولم و زۆردارى و ناعه‌داله‌تى سه‌ركرده‌كانى كورد، كه‌ چۆن هه‌مو شتىكيان بۆ خۆيان قۆرخكردوه‌و خه‌لكيان خستۆته‌ نه‌هامه‌تپيه‌وه‌و له‌مافه سه‌ره‌تاييه‌كان بېبه‌شيان كردون. كه‌ ئه‌مه‌ش وايكردوه‌ چه‌نده‌ها خىزان و گه‌نجى كورد، سه‌رى خۆيان هه‌لگرتوه‌و ئاواره‌ى و لاتانى رۆژئاوا و ئه‌وروپا بون. هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شىوه‌ى سه‌رده‌مى شىخ مه‌حمود، ناكوكى ناوخۆى و ململانى سىياسىيه‌كان له‌نىوان به‌رپرسانى كورد، وايكردوه‌ كورد نه‌گات به‌ئاوته‌كانى و هه‌ميشه‌ له‌مه‌ترسى داگىركردن و له‌ناوچوندا بى! ئه‌مه‌ش به‌هۆى ئه‌وه‌ى بونه‌ته‌ دارده‌ست و به‌يده‌قى شه‌تره‌نجى به‌رژه‌وه‌ندخوازى و لاتانى هه‌رېمايه‌تى.

له‌رۆى ئه‌ده‌بىشه‌وه، به‌هه‌مانشپۆه‌ى ململانى سىياسى و ناكوكيه‌كان، ئه‌و كارىگه‌رىيه‌ به‌زه‌قى ره‌نگىداوه‌ته‌وه. له‌لايه‌كى دىكه‌شه‌وه، ئىنگلىزه‌كان له‌گه‌ل ته‌واوبونى جه‌نگى يه‌كه‌مى جيهانيدا، مه‌به‌ستيان بو نزيكتر له‌جاران ئاگادارى ئه‌وه‌بن كى له‌كوردستاندا ده‌ستى ده‌روات و سه‌نگ و ره‌نگى ئه‌و كه‌سانه‌ چه‌ندن و چىن و هه‌وادارى چ هيزو لايه‌ن و ده‌وله‌تپىكن و بۆ؟

له‌به‌رئه‌وه‌ ژماره‌يه‌كى زۆر به‌لگه‌ نامه و راپۆرت، ده‌رباره‌ى كه‌سايه‌تپيه‌كانى كورده‌وارى له‌ ئه‌رشىفى نىشتمانى حكومه‌تى به‌رىتانيادا پارىزراون، كه‌ بىگومان سه‌نگى ميژوى و كۆمه‌لايه‌تى و سىياسيان زۆر زۆره، چونكه رۆلى تاك يان كه‌سايه‌تى، به‌پىي هه‌مو پىوانه‌يه‌ك، له‌نوسينه‌وه‌ى ميژوى گشت نه‌ته‌وه‌يه‌كدا، رۆلىكى ديار و به‌رچاوه. شىخ مه‌حمود، كه‌سايه‌تپيه‌كى ديارى ناوچه‌كه‌ بوه‌و جىده‌ست و رۆلى كارىگه‌رى هه‌بوه. په‌يوه‌ندى

لهگه‌ل کاربه‌دهستان و دهسه‌لاتدارانی ناوچه‌که هه‌میشه به‌هیز بوه. سلیمانیش، که له‌ژیر حوكم و دهسه‌لاتی شیخدا بوه، هه‌میشه جیگه‌ی چاوتیبرینی دوژمنان و بیگانه بوه. چونکه سلیمانی، یه‌کێک بوه له‌و شارانه‌ی کوردستان، شوینی دیاری له‌خه‌باتی رزگاربخوازی نوێ و هاوچه‌رخ‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورددا هه‌بوه. ئه‌وه‌ی تا ئیستا له‌ زۆر سه‌رچاوه و بابه‌تی دیکه‌دا، له‌و باره‌وه زۆری له‌سه‌ر نوسراوه و تراوه، هه‌روه‌ک شیخ رها واته‌نی (سلیمانی دار المولکی بابان) بوه.

سه‌باره‌ت به‌کورد، واچاوه‌روانده‌کرا، که‌وتنی ئیمپراتوریه‌تی عوسمانی هاتنی ئینگلیز بیه‌تته سه‌رچاوه‌ی خیر و به‌رکته‌ت بو نیشتمانه‌که‌یان، هه‌رگیز چاوه‌روانی ئه‌وه نه‌بون، رۆژیک له‌روژان، تانک و فرۆکه‌ی ئه‌وانیش بکه‌ونه دروینه‌ی گۆل و گۆلزار و پیرو زارۆکی نه‌ته‌وه‌ی کورد. هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی له‌چیرۆکه‌که‌شدا، باسی له‌باره‌وه ده‌کات، که نه‌ک هه‌ر ئینگلیز، به‌لکو تورکیش نه‌یه‌ه‌شتوه و رێگه‌ی نه‌داوه، میله‌ت به‌ئیسراحه‌ت و سه‌ربه‌ستی دانیشن. وه‌کو ئه‌وه‌ی هاتوه، که:

(...هه‌ریه‌که‌و له‌به‌ر خۆیه‌وه قسه‌ی ئه‌کرد، وتیان: ئیمه هه‌مو بوچی چاکین و به‌که‌لکی چی دین، ئه‌مه چه‌ند سا‌له عومرمان رابواردوه، ئیتر ژيانمان بوچییه؟ نامانه‌وی! ئان ئه‌بی هه‌مو خۆمان بده‌ین به‌کوشته‌ت، یان ئه‌بی هه‌رخۆمان بین، جاریکی تر خۆمان ناکه‌ین به‌ژنی که‌س، هه‌رسه‌ری تۆمان بو خوش بی، ئیتر چاومان له‌که‌س نییه، به‌خوا نه‌تورک، نه‌ ئینگلیز نایه‌لن ئیمه به‌رچه‌تی و سه‌ربه‌ستی دابنیشین. تورک بی (ممد اوغلی)یه‌کانیان (أشیک که‌رته و هه‌ریف)مان لی ئه‌هینه‌ پیشه‌وه. هه‌ر نایه‌لن چاومان بکه‌ینه‌وه، به‌سه‌ر مالمانه‌وه به‌شی اعانه و مبیعه و اعدامی ئه‌وان ناکه‌ین. ئینگلیز بیته‌ شه‌بکه‌ به‌سه‌ر سه‌بیلیک ئه‌گرن به‌لای ده‌میانه‌وه، صاحب، صاحب ئه‌بی ته‌شیان له‌به‌ردا بریسین...)، (صائب: ۱۹۷۵: ۶۹).

لیزه‌دا دیاره‌و له‌چه‌ند جیگه‌ی تری چیرۆکه‌که‌دا هاتوه، هه‌ریه‌ک له‌و بیگانانه‌ چۆن ژیان و گوزه‌رانی خه‌لکی سلیمانی و کوردستانیانه‌ له‌وکاته‌دا شیواندبو، له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان و مه‌به‌ست و مه‌غزای خۆیان، چیتریان نه‌بو بو کورد. پاشان هه‌ریه‌ک له‌م بیگانانه‌ بون، که شیخ مه‌حمودیان ده‌ربه‌ده‌ر کردو له‌ژیر حوكم و سیاسه‌تی ئه‌مانه‌دا ئاواره‌ی کوردستانی ئێرانیان کرد، دوا‌ی خه‌باتیکی دور و درێژی بیوچان و هه‌ولیکی زۆری بی ئه‌نجام له‌گه‌ل ئینگلیز و تورک و سو‌قویه‌تدا، شیخ مه‌حمود، له‌ژیر فشاری فرۆکه و توپ و تانکی ئینگلیزدا، سا‌لی (۱۹۲۷) ناچار بو، به‌وه‌ رازی بیته‌ له‌ناو خاکی کوردستانی ئێراندا بمینیتته‌وه‌و ده‌ستیش وه‌رنه‌داته کاروباری باشوری کوردستان و له‌به‌لگه‌نامه نه‌ینییه‌کانه‌وه دیاره شیخ مه‌حمود، رۆلکی راسته‌وخۆ له‌ئالوگۆر و روداوه‌کانی پاییزی سا‌لی (۱۹۳۰)ی کوردستانی باشور، تایبه‌ت له‌هه‌لگیرساندنی ئاگری شه‌ری به‌رده‌رکی سه‌را نه‌بوه.

به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی کار له‌کار ترازو و راپه‌رینی شه‌شی ئه‌یلول هه‌لگیرسا، ئیتر شیخ نه‌یده‌توانی دوره‌ په‌ریز بوه‌ستیت، ئه‌وه‌بو دوا‌ی تیپه‌رپونی ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر شه‌ری به‌رده‌رکی سه‌را، خۆی و پێشمه‌رگه‌کانی سنوری ده‌ستکردیان به‌زاند و هاتنه‌وه‌ ناو خاکی کوردستانی باشور. به‌و جو‌ره شه‌ری به‌رده‌رکی سه‌را بوه هۆی

سەرەکی دەستپێکردنی قوناغیکی نوێی بزوتنه‌وه‌ی رزگاربخواری کورد بەرپا‌ه‌رایه‌تی شیخ مه‌حمود. (مه‌زه‌ر: ۲۰۰۸: ۱۹۶).

به‌پێی به‌لگه‌نامه نه‌هینییه‌کانی وه‌زاره‌تی موسته‌عمه‌راتی به‌ریتانی، ئینگلیزه‌کان له‌و رۆژگاردا په‌رۆشی ئه‌وه‌بون له‌یه‌ککاتدا له‌هه‌ردو ناوچه‌ی بادینان و سووران، شو‌رشی کورد نه‌ته‌قیته‌وه! بۆیه هه‌ولیکی زۆریاندا بۆ ئه‌وه‌ی چهند ده‌توانن رۆژیک زۆرت‌ر راپه‌رینه‌ نوێکه‌ی شیخ دابمرکینه‌وه، به‌تایبه‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاگاداربون ناوچه‌ی بارزانی‌ش له‌سه‌ر پین! شیخ مه‌حمود، کاتیک له‌ده‌سه‌لاتی عوسمانیدا بوه، له‌دوا دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی له‌سلیمانی هۆزه‌کانی خۆی ده‌کیشیته‌وه له‌سالی (۱۹۱۸)دا، میریبه‌کی کوردی له‌کوردستان‌ی باشو‌ر داده‌مه‌زرین. له‌م قوناغ و هه‌نگاویدا (میجه‌ر نوئیل)ی فه‌رمانه‌وه‌ی راپه‌رینه‌ی به‌ریتانی له‌کوردستان، پشتگیری ده‌کات و چه‌ز ده‌کات کورد، ده‌سه‌لاتیکی راپه‌رینه‌ی خۆی هه‌بیت و جودابیت له‌عیراق.

له‌زاری (ستیفن لۆنگریک)ه‌وه له‌په‌رتوکه‌که‌ی عیراقیدا ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات، که ده‌سه‌لات و حوکمرانییه‌که‌ی شیخ ناوچه‌کانی هه‌له‌بجه و سلیمانی، تا روه‌واندو‌زی گرتۆته‌وه. ماوه‌یه‌کیش کۆیه و ناوچه‌که‌شی سه‌ر به‌میریبه‌که‌ی شیخ بون و به‌ده‌یان سه‌رۆک خیلی کوردی، که‌وتنه‌ پالی و زمانی کوردی بوه به‌ زمانی فه‌رمی میریبه‌که‌ی و فه‌رمانبه‌ری له‌کورد به‌و لاره‌ی که‌سی تر نه‌بون. شیخ مه‌حمود، هه‌ستی ده‌کرد به‌ریتانی به‌دل له‌گه‌ل کورد نییه! ورده ورده له‌په‌یمان و به‌ئینه‌کانی که به‌کوردی دابو، پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه! بۆیه له‌رۆژی (۲)ی مایسی (۱۹۱۹) سه‌ربه‌خۆیی ده‌سه‌لاته‌که‌ی راپه‌رینه‌ی ئینگلیزه‌کانی له‌سلیمانی وه‌ده‌رنا و هه‌ندیکیشی به‌دیگرتن.

پاشان ئینگلیزه‌کان، هیزیکی چه‌کداری گه‌وره و گرانی خۆیان کۆکرده‌وه و له‌قۆلی که‌رکوه‌وه به‌ره‌و سلیمانی هاتن و له‌ده‌ربه‌ندی بازیان به‌ له‌شکری خۆبه‌ختکاری شیخ مه‌حمود گه‌یشتن. به‌چه‌کی نوێ له‌کوردیاندا و له‌ئه‌نجامدا شیخی نه‌مر، له‌په‌نا به‌رده‌قاره‌مان به‌دیگه‌را و به‌ برینداری بۆ به‌غدا برا. دادگای سه‌ر‌بازیش، فه‌رمانی له‌سه‌ر‌یاده‌دانی بۆ ده‌رکرد! به‌لام دوا‌یی بیریان له‌وه‌کرده‌وه، گه‌ر شیخ مه‌حمود بکوژری، باری کوردستان پتر ئالۆزتر ده‌بیت و شیخیش دیله‌کانی ئینگلیزی نه‌کوشتون و هیزیشی نه‌کردونه‌ته سه‌ر سوپای به‌ریتانی. به‌لکو له‌باری به‌رگری له‌خۆکردندا بوه، بۆیه بریاریاندا فه‌رمانی سه‌زاکه‌ی سوک بکری و دو‌ربخه‌ریته‌وه بۆ هندستان. دواتر له‌سالی (۱۹۲۲) شیخیان هینایه‌وه کوردستان و پیشوازییه‌کی گه‌رمی لیکرا و ناوی لێنا پاشای کوردستان و له‌سالی (۱۹۲۲) میریبه‌کی نوێ دامه‌زراند و میری به‌ریتانی و مه‌لیکی عیراق (فه‌یسه‌لی یه‌که‌م) دانیا‌نپیدا.

دوا‌به‌دوا‌ی راپه‌رینه‌ی شیخ مه‌حمود له‌دژی میری عیراقی و له‌ژێر چاودیری به‌ریتانی، له‌دوا‌ی شه‌ره‌که‌ی به‌ر ده‌رکی سه‌رای سلیمانی و کوشتنی ده‌سته‌یه‌ک له‌خۆپیشاندهران، کاتیک هه‌والی ئه‌و راپه‌رینه‌ی میلیه‌تی زانی، هاته دیوی پینجوبین و ئه‌و ناوچه‌یه‌ی ئازاد کردو پیاوماوقولانی کۆکرده‌وه و یاداشتیکیان نوسی، که زور توندبو بۆ نوینه‌رایه‌تی به‌ریتانی و داخواری گه‌لی کوردیان نوسی. له‌گه‌ل نوسینی ئه‌م یاداشته‌دا چه‌ندین،

سه‌ربازی کورد و ئەفسه‌رانی له‌ریزی سوپای عیراق، هاتنه‌ده‌ره‌وه‌و چونه پال بزوتنه‌وه‌که‌ی شیخ مه‌حمود و خۆیان ئاماده‌کرد بۆ گۆره‌پانی جه‌نگ له‌پیناو سه‌رخستنی داخواییه‌کانی کورد.

دامه‌زینهری یه‌که‌مین حکومه‌تی کوردستانی بو‌ه‌و قاره‌مانی شه‌ری ده‌ربه‌ندی بازیان بو‌ه‌. پیکهاته‌و حکومه‌ت و ده‌زگا ئیدارییه‌کانی تری شیخ، نیشانه‌ی ئەوه‌ن که ئەم پیاوه‌ه‌له‌که‌وتوه‌، بایه‌خی داوه‌ به‌خه‌لکی رۆشنبیر و زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئەفسه‌ر و شاعیر و رۆشنبیرانی کورد، په‌یوه‌ندیان به‌شۆرش و حکومه‌ته‌که‌یه‌وه‌ کردوه‌، له‌خه‌باتی پارتیزانی‌شدا رۆلی خوینده‌وار و رۆشنبیری به‌رز نرخاندوه‌.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌، پیچه‌وانه‌وه‌ی ئەم بیروبو‌چونه‌ی که شیخ، گرنگی باش و به‌رزی داوه‌ به‌م چینه‌، به‌لام قسه‌و باسی زۆر هه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که فه‌رمانه‌وایان له‌وکاته‌دا ده‌سه‌لاتیکی سه‌رکوتکه‌ر، نادا‌په‌روه‌رانه‌یان هه‌بو‌ه‌، هه‌روه‌کو ئەوه‌ی (عه‌تا محمه‌د) باسی له‌باره‌وه‌ ده‌کات، که چه‌ته‌ ئاسا له‌وکاته‌دا که‌وتۆته‌ گیانی خه‌لکی ساده‌ و بی‌تاوان! ره‌نگه‌ هه‌رله‌و لایه‌نه‌شه‌وه‌ بی‌ت که (جه‌میل صائیب) ئەو چیرۆکه‌ی کرۆدته‌ خالیکی گرنگ و ده‌روازیه‌کی باش تا لیوه‌ی ره‌خنه‌ بگریته‌وه‌ حکوم و ده‌سه‌لاتی (شیخ مه‌حمود) که له‌پیشتر باسمانکرد، که خودی (جه‌میل صائیب) نوسینی چیرۆکه‌که‌ی له‌دو گوشه‌ نیگاوه‌، لیکدانه‌وه‌ی بۆ کراوه‌، وه‌کو (جه‌مال بابان)یش تیشکی خستۆته‌ سه‌ر، که جه‌میل صائیب، له‌به‌ری گه‌لدا بو‌ه‌و له‌گله‌یی و گازنده‌بیبیه‌وه‌ له‌و فه‌رمانه‌وایه‌تییه‌ی شیخ به‌رامبه‌ر خه‌لک، ئەم چیرۆکه‌ له‌دایکبه‌و پاشان برسیتی و هه‌ژاری و نه‌بونی خه‌لک هاوشیوه‌ی بارودۆخی گرانی و نه‌بونی موچه‌ و له‌لایه‌کی دیکه‌، رق و کیتیه‌ی جه‌میل صائیب له‌شیخ له‌و لایه‌نه‌وه‌ که براو ژنبراکه‌ی (جه‌میل صائیب)ی کوشتوه‌. گه‌رچی خودی چیرۆکه‌که‌، چه‌ندین باس له‌خۆده‌گریت. هه‌روه‌کو چۆن جه‌میل صائیب، خۆی باس له‌وه‌ ده‌کات که ماوه‌یک به‌ به‌ئازاری نوسین و کو‌تایه‌پینان به‌گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یه‌وه‌ تلاوه‌ته‌وه‌. له‌ریگه‌ی خالییه‌وه‌ که (حاجی توفیق- پیره‌می‌رد)ی شاعیره‌، زیاتر هاندراوه‌ تا ئەو چیرۆکه‌ بخاته‌ سه‌ر کاغه‌ز و له‌وشه‌و ده‌سته‌واژه‌ی جواندا، بیخاته‌ به‌رده‌ست.

کاتی که سه‌ردانی (جه‌میل صائیب) ده‌کات، که باسی بیروکه‌ی گێرانه‌وه‌ی خه‌ونیکی له‌چیرۆکی‌دا بۆ کردبو، هه‌ر له‌وکاته‌دا پیره‌می‌رد، به‌لێنی پیدابو له‌رۆژنامه‌که‌ی خۆی (ژیانه‌وه‌) چیرۆکه‌که‌ی بۆ بلاوبکاته‌وه‌. هه‌روه‌کو ئەوه‌ی ئاماژه‌ی پیکراوه‌ له‌سه‌رچاوه‌کاندا بینرا، که له‌ژماره‌ (29)ی رۆژی (1/7/1925) به‌شی یه‌که‌می (له‌خه‌وما) بلاوبووه‌. پاش چه‌ند مانگیکی دیکه‌ش، به‌شه‌که‌ی تری له‌رۆژنامه‌ی (ژیان) بلاوکرایه‌وه‌.

به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ جه‌مال بابان، له‌ئیلولی (1975) ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات، که چیرۆکه‌که‌ ته‌واو نه‌بوه‌، به‌لام مه‌به‌ستی هه‌مو داوه‌ به‌ده‌سته‌وه‌.

پاشان له‌روی ئیداری و عه‌سکه‌ری و دیپلۆماسییه‌وه‌، شیخ مه‌حمود، هیچی که‌مه‌تر نه‌بوه‌ له‌و پاشا و ئەمیرانه‌ی، که له‌ده‌وروشتی کوردستاندا پشتگیریان لیکراوه‌. ئەوه‌ی راسته‌و باسکراوه‌، ویژدانی تیدا به‌کارهاتوه‌، چی له‌سه‌ر زاری نه‌وه‌کانمان له‌رابردو، له‌ئیستاشدا شیخ مه‌حمود، ئەو پایه‌دار و گه‌وره‌ تیکۆشه‌ره‌ی کورد بوه‌، که به‌هیچ جو‌ریک مه‌رامی به‌هیچ ده‌سه‌لاتیک نه‌بوه‌، ته‌نها ئەوه‌ نه‌بی‌ت ویستویه‌تی کورد بگاته‌ مافه‌کانی، که لێیان زه‌وتکرده‌وه‌، هه‌ر له‌پیشتریشدا له‌جه‌نگه‌کانی نیوان ده‌سه‌لاتی سه‌فه‌وی و

عوسمانی، کاتیک ئەم دو هیزه که له راستیدا بونه هۆکاری به شکردنی خاکی کوردستان، له سالانی (۱۵۵۵) ز، که دواى ئەوهى به هۆى زۆرى ئەو جهنگانهى روياندا، که پيشتريش پهيماننامهى تر له نيوانياندا مۆرکرا، به لام له پهيماننامهى سالى ناوبراو، که به پهيماننامهى (ئه ماسيه) ناسراوه، به ستر، ئيتر ههردولا به ته و اوى دانياننا به دهسه لاتی يه کتر و ئەو ناوچانهى، که کهوتنه بندهستى ههريه که له م دو هيزه، و اتا کوردستان به فهرمى بو به دو به شهوه و دواتر له پهيماننامهى (زه هاو) دا، که له سه ر خاکی کوردان و به جوړيکی يه کلا که ره وه تر له نيوان سولتان مورادى چواره مى عوسمانى و شای سه فهوى، کوردستان له نيوان ههردولادا به شکر.

هه مو ئەو ماوانه به جوړيک له جوړه کان کوردستان بو به ژه وه ندی ههريه ک له و هيزانه وه ک دهسه لاتی خومالى رۆليان بينيوه. به تاييه ت دواى ريککه وتنى مه لا ئيديسى به دليسى و دهوله تى عوسمانى. که زياتر له (۱۵) سالى خاياند. پاشان شيخ مه حمود، هه ميشه هيوای له سه ر ئينگليز هه لچنيو، بو ئەوهى کورد له ژير دهستى زولم و زۆرى دهوله تى عوسمانى ده رباز بکات. هه ولیدا سود له ئە زمون و حوکمرانيه تى ئينگليز وه ربگري، بو ئەوهى حکومه ته کهى به ريوه بيات. چى تر کورد له چاوى ته ماعکارى تورک، فارس و عه ره ب به دوربيت. (حيلمى: ۱۹۹۲: ۶۹).

له بارهى شيخ مه حموده وه، کورد ده بيت ئەو راستيه حاشا هه لئه گره بزانيت، که ئينگليز دوستى کورد نه بو، به لکو کاريان به هيزکردنى عيراقىكى عه ره بى به هيز بو. له گه ل ئە وه شدا باشده زانين سلیمانى تیکه لکرا بو له شه بقه به سه ر و تورک، هه روه کو چون له ناوچ چيرو که که داشدا، زمانه که و چ مامه له يان جيگهى خواس و باس بو.

هه روه کو ئەوهى (نه وشيروان مسته فا) ش له کتیبى (له که نارى دانوبه وه بو خرى ناوزه نگ) له لاپه ره (۲۶) دا، زور به زه قى ئاماژه به وه ده کات، که ده سه لاتدارانى ئينگليز، هه ولى شيواندى هيرشى پروپاگندهى فراوانيان ده ستپيکرده. له لايه که وه رۆژنامهى ژيان که وتوته نوسينى وتار و ليدوان و له لايه کى دیکه وه به تومه تى به فيرودانى پارهى شاره وانى داويانه ته دادگا، که ئە مانه ته نها بو هه لوه شاندى و ليکترازاندى جولانه وه که بو، که به رده وام له و هه وله دا کاريانده کرد. (ئه مين: ۲۰۱۱: ۲۶).

چه ندین وتارى بلاوکردوته وه، که ئاماژه يه بو ده سه لاتی داگيرکارى و سته مى حوکمرانيه تى ئەو سه رده مهى شيخ. يه کيک له وتاره کانى تيايدا هاتوه: (قه د گورک ئە بى به شوانى مه ر..!) وتاره کهى، که ژيان بلاويکردوته وه له ژماره (۳ و ۴) دا له شوباتى (۱۹۲۶؟) به مجوره هيرش ده کات و به دلى خوى نوسيويه تى، موده تىكى زور ئەم وه ته نه مه عسومه به ده ست به عزى خائينانى خويه وه، ئە ينالاند، هه ر رۆژى به نه وعى، هه ر سه عاتى به به هانه يه ک ئەم ميلله ته مه زلومه يان ئيغفال ئە کرد! ئەم خائينانه گاه به مه سه لئه لهى موسل و هاتنه وهى تورکه وه ميلله تيان ئە توقاند، گاه به وه عدى ئيسستقلاليه تى کورده وه سه ريان له م خه لکه ئە شيواند، تا له نه تيجدها بون به سه به بى ئەم فه لاکه ته عه زيمه، که ديمان.

له‌پروى ئەم بەد خوهانه‌وه، ئەرى له‌مه‌وپيش زانى بومان، ئەرى له‌مه‌وپيش چه‌ند سال بيستبومان، له‌ته‌ره‌قياتي عه‌سرى حازر مه‌حروميان كردين، ئيسراحه‌تيان لى سه‌لب كردين، له‌تيگه‌يشتن و پيشكه‌وتنى په‌نجا سال دوايان خستين، وه‌لحاسل ئەى مه‌تله‌بيان بو له‌خراپه به‌سه‌رمانا ئيجرايان كرد.

فه‌قه‌ مه‌سه‌له‌ى مه‌شه‌وره: (چارى دزناگاته به‌يانى) شوكر ئيسستا ميله‌ت به‌ته‌واوى فكرى ئەمانه گه‌يشت، مه‌نفعه‌ت په‌رستى ئەم خائينيه‌ى كه‌شفکرد. وانا به‌شيكى زور له‌چوونى نوسه‌ر و ليكوله‌ره‌وان، پييانوابوه هه‌رچى كراوه‌و وتراوه، هه‌موى پروپاگه‌نده‌يه و رۆلى هه‌بوه بو زړاندنى ناوبانگ و ئەو نفوزه زوره‌ى، كه شيخ هه‌يبوه له‌ناوكوردا، به‌تايبه‌تى له‌ناو خه‌لكى سلیمانى، كه‌ركوك و گه‌رمياندا. باشت‌ر ده‌بى بزائين، به‌تايبه‌ت ئەوانه‌ى شاره‌زای ميژوى ئەو سه‌ركرده خونه‌ويسته‌بين، دوژمنانى كورد چون هه‌ميشه خه‌رىكى شيواندنى ميژوى گه‌له‌كه‌مان و سه‌ركرده‌كانمان بون، جگه له‌هه‌ولى سه‌رپه‌وه‌ى كولتور و زمانه‌كه‌ماندا بون، به‌رده‌وام هه‌ولى دوه‌ره‌كى دراوه بو ئەوه‌ى هه‌زه‌كانمان له‌ت و په‌ت بكه‌ن، وه‌ته‌نه‌كه‌مان به‌رده‌وام ژير ده‌سته بيت، وه زوربه‌ى زوربان زوربايه‌تى ترى بو ناو زړاندنى ناوى شيخ مه‌حمود بلاوكردوته‌وه‌و بو پوچه‌لكردنى ناوه‌رۆكى سياسى و نه‌ته‌وه‌سى شو‌رشه‌كه‌ى، كه به‌شيكى ئەو هه‌رشه هه‌مه‌لايه‌نبيه بوه، كه كراوه‌ته‌سه‌رى. له‌پروى دارايشه‌وه، له‌و سه‌رده‌مه‌ى شيخ مه‌حمود، پيش ئەميش كوردستان له‌دوخيكى خراپى ئابورى دا‌بوه، خه‌لكى زور خراپ ژيانى رۆژانه‌يى و ساردى به‌رپيكرده له‌سايه‌ى ده‌وله‌تانى عوسمانى و قاجارى و ئينگليزيشدا، هه‌روه‌كو ئەوه‌ى ته‌نانه‌ت موچه‌ى خانه‌نشيني نه‌دراوه و برسيتى و هه‌ژارى ديارده‌يه‌كى دياربون له‌وكاته‌دا هه‌روه‌كو چون، له‌چيروكه‌كه‌دا هاتوه، كه:

(قوربان ته‌قاويته‌كان هه‌راسيان به‌عالم هه‌لگرتوه بو معاش، نازانم ئەمرتان به‌چى يه، ئەويش توپه بو وتى: معاش له‌كوئى بينم بو ته‌قاويته‌ى موباره‌ك، وا عه‌سكه‌ر و مأموره‌كان دو مانگه معاشيان وه‌رنه‌گرتوه، ئەمانه‌ش هه‌مو قير سيچمه و نه‌به‌ز و سه‌هه‌ندن، له‌هه‌ر قوژبنه‌كه‌وه رېگايان بو، داوا ئەكه‌ن و هاوار ئەكه‌ن، سه‌ريان له‌م عاله‌مه سه‌نده‌وه، له‌هه‌مو مالان و كولان، كه يه‌كيك ئەبين ده‌ست ده‌كه‌ن به‌ تعجيزات، ئەويشوتى ئەمانه چه‌قاوه‌سون و چه‌رداوه‌رون.

كه‌واته خو پاره نادرى به‌وانه، ئەم مانگه هه‌روا يه‌كى چه‌ند هه‌قه‌يه‌ك چه‌لتوكيان بده‌نى له‌جياتى معاش بابيخون ياخوا هه‌ر ئەوه بخون، ئەمانه بوچى چاكن معاشيان بدريتى؟ ئەويش وتى: قوربان باشه). ليره‌دا زور به‌زه‌قى دياره، كه له‌و ده‌سه‌لات و سه‌رده‌مى حوكمرانه‌دا هاوشيوه‌ى ئيسستا موچه دواكه‌وتوه‌و نه‌دراوه و ماف و موسته‌حه‌قاتى خه‌لكى ره‌ش و روت و هه‌ژار نه‌دراوه‌و له‌برى ئەوه پيش‌نيازى تر كراوه، كه چه‌لتوكيان پيبدري.

گه‌رچى له‌دوخى ئەم‌پودا ئەو جيگرتنه‌وه‌يه نيه‌يه، گه‌ر باسى تموينى خو‌راكى بكه‌ين تارا‌ديه‌ك هاوشيوه‌ى پيدانى ئەو حه‌قه چه‌لتوكه ده‌بيت، كه حكومى ئەوكات پيش‌نيازى كرده‌وه له‌ئيس‌تاشدا حكومه‌تى عيراقى به‌ ته‌واوى دانىشتوانى ده‌دات به‌ هه‌ريمى كوردستانيشه‌وه. (صائيب: ١٩٧٥: ٥٠-٥١).

ياخود له لايه كى ديكه چيروكه كه وه با له نه بونی و احتیاجی مأمور و مه لا و كابه رده ست و زاناکان دهكات، (...)
ئوه تا هه مومان ئه بیینین، به شیکی زۆر له میلهت لاینداوه و له من و چون شوین غهیره دین كه وتون،
پۆیشتون بۆ ولاتان خزمه تی فکری ئه وان دهكهن، هه مو مال و حال و ژیانان به جی هیشتوه لیره و خۆیان
له ولاتان به دیار غهیره دینه وه دانیشتون و ئیمه واین له م حال و ره زاله ته دا، عه سكه ر و مأمور و علما نه كانمان
هه مو ئیحتیاج و بی اداره ماونه ته وه، (صائیب: ۱۹۷۵: ۵۲). ته نانه ت له و كاته دا ده یانویست به فتوای مه لا و
زانایانی دینی موچه و قوتی خه لك و هه ژاران بپرن، له ژیر ئه و بیانوه ی پئویست ناكات موچه و مه عاشیان
پیندری و پئویستیان نییه، وه كو ئاماژه ی پیندراوه، كه:

(.. ئه مانه به نضر مرتد و بی دین ته ماشایان ئه كری، لازمه مالیان هه مو بۆ بیت المال صه رف بكری، ژنیشیان
لی تفریق بكری و ئه مانه له پاش مروری عده ی شه رعی ئه توانن شویه کی تر بۆخۆیان بكه ن..).

لیره دا توشی سه رسو پرمان ده بین بریار و فه توای له و جۆره هیچی له سزاو كوشتن و بریاره كانی داعش،
كه متر نه بوه، كاتیك له سالی (۲۰۱۴) داعش به ده سته و تا قمه كه یه وه هیرشی هه مه جۆری له ته واوی قۆله كانه وه
كرده سه ر كورد و به تایبه ت كوردی ئیزدی، كارو پوداویکی به سه ردا هینان، كه تا ئه مپروش هاوشیوه ی
پوداوه نه خوازاو و پوداوه جه رگبره كانی میژوی مرو فایه تی و میژوی كورد به تایبه تی، هه ر جیگه ی باس و
مشتمو مره. به پاساوی دژه دین و غهیره دین، شه نگال-یان خاپور كردو هه زاره ها ژن و كچیان بی سه روشوین
كردو زۆر به یان كرانه كه نیزه ك و به شیکیان له ناوبران! پیاوه كانیان كوشتن و سه ربپین، شه رو كوشتاری
داعش، له میژود هاوشیوه ی سه تمكارانه ی سه ركرده و ده سه لاته كانی دژه كورده و تا ئه مپروش كوردستان
له ژیر هه ره شه و پیلانی نامرۆقانه ی داعشدایه.

ئهنجام:

1- چیرۆکی (له خه وما) چه نده ده قتیکی ئه ده بییه، هینده ش هه لویست و سیاسه ت و میژوه. روئیای نوسه ره بۆ
بزوتنه وه یه کی سیاسی گه لیکى بنده ست له قوناغیکی دیاریكراودا.

2- مرو ف هه ر له كونه وه بییری له گۆراندكاری و پیشكه وتن كردوته وه، نه خشه ی ژیان و داها توی خۆی
دارپشتوه، هه روه كو چون نوسه ر به خه یالیشه ی، لیکدانه وه ی بۆ هه مو لایه نه كانی ژیانكردوه، به تیپه ربونی
كاتیش زۆر له خه یاله كان بونه ته كه توار.

3- گپه ره وه مۆنۆلۆگ له گه ل خۆیدا دهكات و گلله یی دهكات و سكالای هه یه، تا راده یه ك هه ولیداوه بتوانی
به م خه وه بزوتنه وه یه كه ی شیخ مه حمود و داموده زگانانی رسوا بكات و هیچیدی. به پای ئیمه دوا ی (له
خه وما)، كه خه ونه كه ی دیته دی، هیچی تری له م بواره دا نییه.

4- چیرۆکی له خه وما له بنچینه دا چیرۆکیكه ناوه رو ك و پوداوه كانی له راستی و چركه ساتی حوكمرانی شیخ
مه حموده وه وه رگیراوه، به لام چیرۆكنوس تیکه ل به خه یالی كردوه، تاوه كو له وتاریکی ره خنه یی به دوری بگریت

و بیکات به چیرۆکی هونەری. پەنگە ئەمەش بۆ خۆدەر بازکردنی (جەمیل صائیب)ی نوسەر بێت لە لێرسینەوه و سزادان.

5- بەهاو نرخێ ئەم چیرۆکە لە چەند لایەکەوه لەنیو میژوی ئەدەبی کوردیدا دیاره، لەلایەکەوه وەک یەکه‌مین یان سەرەتاترین چیرۆکی هونەری کوردی ئەژمار دەکریت و لەلایەکی دیکەوه، وەک چیرۆکی پەخنەیی ریالیزمی نوسراوه و چیرۆکنوس توانیویەتی چۆنیەتی حکومرانی و دەولەتداری شیخ مەحمود پونبکاتەوه، لەبری ئەوه روداو و نەهامەتییه‌کانی ئەوکاتە وەک میژویەکی روت بگێریتەوه، وەک چیرۆکی هونەری چێژدار باس لەو قوناغ و سەردەمه دەکات.

The Imaginary Character of The Novel "In My Dreams"

By Jamil Saeed in-Between Fantasy and Reality

Snur Qadir Faraj¹ - Abdulqader Hama Amin Muhammed²

¹⁺²Department of Kurdish, College of Languages, University of Sulaimani, Sulaimani, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

The imaginary character in the "In my dream" in-between fantasy and reality is the prominent issue in our dissertation. It is a profound and more academic study of the novel in general and the character of Jamil Saeed specifically.

In fact, "In my dream" is an unfinished work filled with grudge, hatred and revenge against the Kurdish authority and the leadership of Shiekh Mahmood. On the other hand, the plot is said to be just an imagination of the author and it was just a dream. Both ends will be discussed and its various aspects will be analysed and put into perspective.

Keywords: In My Dream, Unnerve Sheikh Mahmud, Jamil Saeed, Story.

سه‌رچاوه‌کان:

ئه‌لوه‌نی، نه‌جم (د)، (٢٠١١)، جووره‌کانی ده‌قناو‌یزان له رۆمانی (پینجه‌مین کتیب)ن جه‌بار جه‌مال غه‌رییدا، به‌ریوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی.

ئهرستو، (٢٠٠٤) هونه‌ری شیعر، و: عه‌زیز گه‌ردی، خانه‌ی چاپ و په‌خشی رینما، سلیمانی.

به‌رزنجی، عه‌لی تاهیر (د)، (٢٠٢٠)، ئاسوی ده‌ق، چاپی یه‌که‌م، به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه‌که‌نه‌گشتیه‌کان، چاپخانه‌ی ئیفا، سلیمانی.

توفیق، ئازاد، (٢٠٢١) له نیوان له خه‌وما و مه‌سه‌له‌ی ویژداندا، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی سلیمانی، سلیمانی.

صائب، جه‌میل، (١٩٧٥)، له‌خه‌وما، پیشکه‌شکردن و لی‌کۆلینه‌وه‌ی جه‌مال بابان، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غداد.

کۆمه‌له‌ و تاریکی ئینگلیزی، (٢٠١١)، له ستایشی ئه‌ده‌بدا، ده‌زگای چاپ و بلاوکرده‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.

صدیق. ئارام (٢٠١٢)، نه‌مری و گێترانه‌وه، رامان له به‌ره‌مه‌کانی ئارام کاکه‌ی فه‌لاح، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی که‌مال، سلیمانی.

عیسا، هاوژین سلێوه (٢٠٠٩)، بنیاتی وینه‌ی هونه‌ری له‌شیعه‌ره‌کانی شیرکو بیکه‌سدا، چ١، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلیمانی.

گه‌رمیانی، عادل مه‌جید (١٩٩٦)، ریالیزم له رۆمانی کوردی هاوچه‌رخدا، نامه‌ی ماسته‌ر، کۆلیکی په‌روه‌رده، زانکوی به‌غداد.

الان، جراهام (٢٠١١)، نظریه‌ التناس، ت. دباسل المسالمة، ط١، دار التكوين للتالیف و الترجمة و النشر، بغداد.

اسماعیل. عزالدین (د)، (١٩٨٨)، الشعر العربي المعاصر قضايا و ظواهره الفنية المعنوية، ط١، دار العودة، بیروت.

حسن، حسین الحاج (١٩٩٧)، ادب العربي في عصر الجاهلية، ط٣، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر و التوزیع، بیروت.

الصانع، عبدالله (١٩٨٧)، الصورة الفنية معياراً نقدياً، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد.

القط (د.عبدالقادر)، ١٩٨١، الاتجاه الوجداني في الشعر العربي المعاصر، ط٢، دار النهضة العربية، بیروت.

عساف، عبدالله (د)، (١٩٩٦)، الصورة الفنية في قصيدة الرؤيا، ط١، دار دجلة، سوريا- القامشلي.

الحديثي (بهجت عبدالغفور)، ١٩٩٢، دراسة نقدية في الشعر العربي، ط١، الطباعة والنشر دار الشؤون الثقافية العامة، العراق.

الجنابي، محمود جابر (١٩٨٩)، حركة نقد الشعر العربي الحديث في العراق (١٩٦٨-١٩٨٠)، رسالة تقدم بها الى قسم اللغة العربية، كلية الاداب، جامعة صلاح

الدين، اربيل.

عبدالله، محمد حسن (1978). طبع ٢، دار الكتب الثقافية، الكويت.

غريب، روز (١٩٧١)، تمهيد في النقد الحديث، ط١، دار المكشوف، بیروت.

السيد، شفيق (د)، (١٩٧٧)، التعبير البياني روثيه بلاغية نقدية، مطبعة الاستقلال، القاهرة.

ابو صبيح، صالح (د)، (١٩٧٩)، الحركة الشعرية في فلسطين المحتلة (1978-1977)، ط١، مؤسسة العربية للدراسات والنشر.

فضيل، صلاح (1978)، نظرية البنائية في النقد الادبي، مطبعة الامان، مصر.

الخطيب، قص فاضل (٢٠٠٥)، البناء الشعري عند ديك الجن (ت ٢٣٥-٢٣٦)، رسالة ماجستير، كلية العلوم الاسلامية، قسم اللغة العربية، جامعة بغداد.

الحديثي، بهجت عبدالغفور (د)، دراسة نقدية في الشعر العربي، ط١، طباعة ونشر دار الشؤون الثقافية العامة، العراق.

الياق، نعيم (1985)، تطور الصورة الفنية في الشعر العربي الحديث، دار الثقافة للنشر، دمشق.

الفيل، توفيق (د)، (1984)، القيم الفنية المستحدثة في الشعر العباسي من بشار الى ابن المعتز، دار السلاسل كويت.

يلعاد، عبدالحق (2008)، عتبات من الى المناص تقديم (د. سعيد يقطين)، طبع ١، منشورات الاحتلاق، دار الولية للعلوم الناشرين، بغداد.

R.T Jones, *Stndiny poetry* 1988. British library cato loguing in public cation pata, Third published, Great Britain.

Coombes.H. (1982). *Literature and criticism*, Pen Guin Book.